

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เรื่อง

การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาสาขาวิชาดิจิทัลอาร์ตส์
คณะดิจิทัลมีเดีย ในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION)

SOLUTIONS FOR STUDENTS WHO MISSED THE ASSIGNMENT SUBMISSION,
IN THE SUBJECT OF DGA 352 ART APPRECIATION, SCHOOL OF DIGITAL MEDIA,
SRIPATUM UNIVERSITY

รองศาสตราจารย์ ดร. สกนธ์ ภู่งามดี

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2557

หัวข้อวิจัย : การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาสาขาวิชาจิตวิทยา คณบดีจิตวิทยา
ในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION)
ผู้วิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร. สกนธ์ ภู่งามดี
หน่วยงาน : สาขาวิชาจิตวิทยา คณบดีจิตวิทยา
ปีที่พิมพ์ : 2558

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ (1) เพื่อศึกษาลักษณะการดำรงชีวิต
ทัศนคติ และสาเหตุของพฤติกรรมไม่ส่งงานของนักศึกษาในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART
APPRECIATION) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557 และ (2) เพื่อพัฒนาแนวทางการแก้ปัญหาการ
ไม่ส่งงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายในรายวิชาดังกล่าว โดยมีขอบเขตการวิจัย คือ มุ่งศึกษาข้อมูลภูมิหลัง
ลักษณะการดำรงชีวิต ทัศนคติ สาเหตุที่ทำให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด
รวมทั้งแนวทางการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย ในระยะเวลา 5 เดือน ตั้งแต่เดือน
มีนาคม-กรกฎาคม 2558 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART
APPRECIATION) ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557 และมีพฤติกรรมไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด
จำนวนทั้งสิ้น 5 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling Technique) เครื่องมือการ
วิจัย ประกอบด้วย แบบบันทึกผลการสัมภาษณ์ แบบบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรม และแบบบันทึกการ
ส่งงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย

ผลการวิจัย สรุปได้ว่า (1) นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย 2 คน จาก 5 คน มีสภาพความ
เป็นอยู่ที่ขัดสน ต้องช่วยผู้ปกครองทำงานควบคู่กับการเรียน จึงเป็นข้อจำกัดของการเรียนและการทำงาน
ส่งอาจารย์ (2) สาเหตุที่นักศึกษากลุ่มเป้าหมายไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด คือ (2.1) ต้องทำงานส่ง
อาจารย์ในหลายวิชาในเวลาใกล้เคียงกัน (2.2) ไม่เข้าใจในคำสั่งงานของอาจารย์ (2.3) ต้องช่วยเหลืองาน
ผู้ปกครองจนไม่มีเวลาทำงานส่งอาจารย์ และ (2.4) งานที่อาจารย์มอบหมายไม่น่าสนใจ และ (3) ผล
จากการใช้วิธีการจูงใจให้นักศึกษาส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) คือ
นักศึกษากลุ่มเป้าหมายมีความเข้าใจในคำสั่งมอบหมายงานมากขึ้น แสดงพฤติกรรมยอมรับในแนว
ทางการมอบหมายงานของอาจารย์ และส่งงานให้อาจารย์ตรงตามเวลา

คำสำคัญ : พฤติกรรม ของนักศึกษา การ แก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษา วิธีการจูงใจ ปัจจัย
เสริมแรงทางบวกและลบ ผลตอบแทนเพื่อกระตุ้นการกระทำ

Research Title : SOLUTIONS FOR STUDENTS WHO MISSED THE ASSIGNMENT
SUBMISSION, IN THE SUBJECT OF DGA 352 ART APPRECIATION,
SCHOOL OF DIGITAL MEDIA, SRIPATUM UNIVERSITY

Name of Researcher : Associate Professor SAKON PHU-NGAMDEE

Name of Institution : School of Digital Media, Sripatum University

Year of Publication : B. E. 2558

ABSTRACT

This research was conducted with two objectives, (1) to study the targeted students' way of living, attitude and cause of missing assignment submission in a subject of DGA 352 ART APPRECIATION in semester 2/B. E. 2557 and (2) to develop a way of problem solution for the targeted student. The research scope was covered the key contents stated in the two objectives, with a five-month working period (March-July, B. E. 2558). Samples were five students ,selected by purposive sampling technique, who registered in a subject of DGA 352 ART APPRECIATION in semester 2/B. E. 2557 and denied to submit the assignments in time as the teacher assigned. The reserch tool included an interview record form, an observation form and an assignment check list form.

The results were the followings: (1) two from five targeted students were in tough families causing them to do the jobs to earn for their living which then reduced the chance to fullfill their studies and assignment submissions as the teacher assigned (2) the overall causes of missing assignment submission included (2.1) having many assignemts from many subjects which were required to hand in within the same time (2.2) not understanding the requirement to fullfill the assignments (2.3) having jobs to do to earn for their family-livings and (2.4) viewing the assignments were not interesting for them and (3) results of applying "Motivation and Rewarding Technique" were (1) the targeted students had more understanding about requirement to fullfill the assignments (2) the targeted students accepted the teacher's way of giving assignments and (3) the targeted students submitted the assignments in time as the teacher directed.

Keywords : student's behavior, problem solving in assignment submissions
motivation technique, reinforcement, rewarding.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาวิชาชาติจิตลอร์ดส์ คณะดิจิทัลมีเดีย ในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานและบุคคลต่างๆ เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอขอบคุณศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่กรุณาสับสนุนเงินทุนวิจัย และให้ความช่วยเหลือแนะนำในระหว่างขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง ขอขอบคุณคณะกรรมการตรวจสอบงานวิจัยฉบับนี้ ที่กรุณาพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ และช่วยปรับแก้เนื้อหาของงานวิจัย ซึ่งทำให้ผลงานวิจัยฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์และมีคุณภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ขอขอบคุณ คณบดีคณะดิจิทัลมีเดีย และอาจารย์ทุกท่านในคณะดังกล่าว ที่กรุณาสับสนุนผู้วิจัยให้สามารถใช้เวลาในการทำงานวิจัยครั้งนี้อย่างเต็มที่ รวมทั้งขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยที่สำคัญ ขอขอบคุณนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายทั้ง 5 ท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบข้อซักถามและแสดงความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมาในขั้นตอนการสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยฉบับนี้

ผู้วิจัย

กรกฎาคม 2558

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของการวิจัย.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
ตอนที่ 1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และระบบการศึกษาไทย	7
ตอนที่ 2 ปัญหาการเรียนการสอนในระบบการศึกษาไทย.....	9
ตอนที่ 3 แนวคิดเรื่องการจูงใจ.....	11
3.1 ทฤษฎีความต้องการ (Need Theories).....	13
3.2 ทฤษฎีกระบวนการจูงใจ (Process Motivation Theory).....	16
3.3 ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory).....	18
ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
3 การดำเนินงานวิจัย.....	2
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	22
ขอบเขตของการวิจัย.....	23
ตัวแปรที่ทำการศึกษา.....	24
เครื่องมือวิจัย.....	24
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย.....	24
วิธีการวิจัย.....	29
การวิเคราะห์และการนำเสนอผลการวิจัย.....	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการศึกษาวิจัย.....	32
ข้อมูลภูมิหลัง ลักษณะการดำรงชีวิต ทักษะคติ และสาเหตุของพฤติกรรม	
การไม่ส่งงานของนักศึกษาในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม	32
แนวทางการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย : ผลลัพธ์จาก	
การตั้งใจเพื่อแก้ปัญหานักศึกษาไม่ส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม	3 7
5 สรุปผลการศึกษา การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	46
สรุปผลการศึกษา.....	46
การอภิปรายผล.....	48
ข้อเสนอแนะ.....	50
บรรณานุกรม.....	52
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก. แบบบันทึกผลการสัมภาษณ์.....	56
ภาคผนวก ข. แบบบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรม.....	59
ภาคผนวก ค. แบบบันทึกการส่งงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย.....	60
ประวัติผู้วิจัย.....	61

สารบัญตาราง

ตาราง

หน้า

- 1 สรุปผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
(ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบบันทึกผลการสัมภาษณ์)..... 26

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กระบวนการจูงใจ..... 1	3
2 แผนภูมิแสดงลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ตามแนวคิดของมาสโลว์.....	16
3 ผลงานกระดาษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาในกลุ่มที่ 1.....	41
4 ผลงานกระดาษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาในกลุ่มที่ 2.....	42
5 ผลงานกระดาษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาในกลุ่มที่ 3.....	43
6 ผลงานกระดาษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาในกลุ่มที่ 4.....	44
7 ผลงานกระดาษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาในกลุ่มที่ 5.....	45

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของการวิจัย

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาระดับของมนุษย์ให้มีความฉลาด มีความคิด และมีความใฝ่รู้อย่างมาก ขึ้นเสมอ ทั้งนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 ระบุว่า การศึกษา คือกระบวนการ เรียนรู้เพื่อความงอกงามของบุคคลโดยถ่ายทอดความรู้การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรมสร้างองค์ความรู้ที่เกิด จากสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ ให้บุคคลเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้สมบูรณ์ ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมี ความสุข มุ่งพัฒนาบุคคลให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542: 56)

ระบบการศึกษาไทยปัจจุบันตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีการจัดระบบการศึกษาขั้นประถมศึกษา 6 ปี (6 ระดับชั้น) การศึกษาขั้น มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี (3 ระดับชั้น) และการศึกษาขั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี (3 ระดับชั้น) หรือระบบ 6-3-3 นอกจากนั้นระบบการศึกษาไทยยังจัดเป็นระบบการศึกษาในระบบโรงเรียน การศึกษานอกระบบโรงเรียน และ การศึกษาตามอัธยาศัย โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2545 มาตรา 15 กล่าวว่าการจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตาม อัธยาศัย ดังนี้ (1) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลา ของการศึกษา การวัดและการประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน (2) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบวิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและ หลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม และ (3) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ตามศักยภาพ ความ พร้อมและโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม หรือแหล่งความรู้อื่นๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542: 63)

อย่างไรก็ตาม ในการจัดระบบการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติข้างต้น จะไม่พิจารณาแบ่งแยก การศึกษาในระบบโรงเรียนออกจากการศึกษานอกระบบโรงเรียน แต่จะถือว่าการศึกษาในระบบ การศึกษานอก ระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยเป็นเพียงวิธีการเรียนการสอน หรือรูปแบบของการเรียนการสอนที่ภาษาอังกฤษ ใช้คำว่า "Modes of Learning" ฉะนั้น การจัดการศึกษาแนวทางใหม่ คือ สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใด รูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ และให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกัน

หรือต่างรูปแบบได้ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงานด้านการสอนของผู้สอน

ทั้งนี้ การศึกษาในระบบมีสองระดับคือ การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น แบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา การใช้คำว่า "อุดมศึกษา" แทนคำว่า "การศึกษาระดับมหาวิทยาลัย" ก็เพื่อให้ครอบคลุมการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรหรืออนุปริญญา ที่เรียนภายหลังที่จบการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยนั้น เริ่มขึ้นตั้งแต่รัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในปัจจุบัน การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด 173 แห่ง รวมทั้งสังกัดกระทรวงอื่นๆ 15 แห่ง (พ.ศ. 2558) โดยแบ่งเป็น (1) สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ 65 แห่ง และสังกัดกระทรวงอื่นๆ 15 แห่ง (2) สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐบาล 16 แห่ง (3) วิทยาลัยชุมชน 20 แห่ง และ (4) สถาบันอุดมศึกษาเอกชน 72 แห่ง นอกจากนี้ ยังมีการจัดการศึกษาโดย มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย และบัณฑิตวิทยาลัย ที่อาจจะไม่ได้อยู่ในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เช่น วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของ กระทรวงกลาโหม เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา [ส.ก.อ.], 2556)

มหาวิทยาลัยศรีปทุม เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2513 โดยเป็น 1 ใน 5 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งแรกๆ ที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทย ผู้ก่อตั้ง คือ ดร.สุข พุคยาภรณ์ ผู้ยึดมั่นในปรัชญา “การศึกษาสร้างคน คนสร้างชาติ”

ในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยศรีปทุม เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรนานาชาติ 4 หลักสูตร รวมทั้ง คณะวิชา 10 คณะประกอบด้วย คณะบริหารธุรกิจ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบัญชี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะดิจิทัลมีเดีย ทั้งนี้ นับแต่ก่อตั้งจนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลากว่า 45 ปี มหาวิทยาลัยศรีปทุม เน้นการพัฒนาในทุกๆ ด้านอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านวิชาการ เทคโนโลยีกายภาพและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมนักศึกษา กีฬา รวมถึงศักยภาพในการแสดงออกถึงความรู้ ความสามารถของคณาจารย์ และนักศึกษา เพื่อรองรับพันธกิจหลัก 4 ประการ ของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อนำมาซึ่งความภาคภูมิใจ และทำให้มหาวิทยาลัยศรีปทุมไปข้างหน้า เป็น “มหาวิทยาลัยชั้นนำในภูมิภาค ” อย่างแท้จริง

ในส่วนของการก่อตั้งคณะดิจิทัลมีเดีย มหาวิทยาลัยศรีปทุม นั้น มีจุดกำเนิดจากความต้องการของตลาดเทคโนโลยีด้านดิจิทัลที่มุ่งผลิตผลงานที่ผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์ในอุตสาหกรรม

เชิงสร้างสรรค์ด้านดิจิทัลคอนเทนต์ ตัวอย่างผลงานซึ่งปรากฏในอุตสาหกรรมดังกล่าว เช่น ภาพยนตร์ ภาพยนตร์โฆษณา ภาพยนตร์การ์ตูน เกมออนไลน์ วิดีโอเกม เกมมือถือ และสื่อผสม (Multimedia) ต่างๆ ซึ่งปัจจุบันมีความต้องการผลงานดิจิทัลในรูปแบบเหล่านี้เป็นจำนวนมากจากการบริโภคสื่อด้านดิจิทัลทั้งในและต่างประเทศ เมื่อความต้องการผลงานรูปแบบดังกล่าวมีจำนวนเพิ่มขึ้น ความต้องการด้านบุคลากรที่มีความสามารถในการผลิตผลงานเหล่านี้ก็มีเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ด้วยเหตุนี้ มหาวิทยาลัยศรีปทุมจึงเล็งเห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาเยาวชนไทยซึ่งมีพื้นฐานด้านความคิดสร้างสรรค์อยู่แล้ว ให้เป็นบุคลากรที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ด้านดิจิทัลคอนเทนต์ของประเทศ ดังนั้น จึงได้ก่อตั้งคณะดิจิทัลมีเดียขึ้น โดยเปิดการสอนหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดิจิทัลอาร์ตส์ เมื่อปีการศึกษา 2547 ซึ่งได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ด้านดิจิทัลคอนเทนต์ที่กำลังเติบโตอย่างต่อเนื่อง และด้วยความพร้อมของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ทั้งในด้านบุคลากร ผู้สอน และเครื่องมืออันทันสมัย ในปีการศึกษา 2551 คณะดิจิทัลมีเดีย จึงเปิดการสอนสาขาเกมส์และแอนิเมชันเพิ่มอีกหนึ่งสาขา เพื่อผลิตบัณฑิตที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาผลงานแอนิเมชันและเกมของไทยต่อไป

รายวิชาของคณะดิจิทัลมีเดียที่ถูกกำหนดขึ้นนั้น ล้วนแต่เป็นรายวิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านทักษะและองค์ความรู้เชิงทฤษฎี เพื่อมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้เชิงวิชาการและมีศักยภาพในทางปฏิบัติควบคู่กันซึ่งสอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยข้อหนึ่ง คือ การผลิตบัณฑิต ซึ่งในที่นี้ หมายถึง บัณฑิตที่มีคุณสมบัติซึ่งส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยศรีปทุมก้าวไปข้างหน้าสู่การเป็น “มหาวิทยาลัยชั้นนำในภูมิภาค” อย่างแท้จริง

รายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) เป็นรายวิชาหนึ่งจากหลายวิชาที่สำคัญของคณะดิจิทัลมีเดีย โดยระบุจุดมุ่งหมายของรายวิชาไว้ 3 ประการ คือ (1) เน้นให้นักศึกษาเรียนรู้ทฤษฎี การสร้างสรรค์งานศิลปะ ทฤษฎีการได้มาซึ่งแนวความคิดและวิธีการถ่ายทอดทางแนวความคิดให้ออกมาเป็นงานศิลปะได้อย่างมีขั้นตอน (2) เน้นให้นักศึกษาสามารถฝึกสังเคราะห์และวิเคราะห์จากตัวอย่างงานศิลปะของศิลปิน เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสังเคราะห์และวิเคราะห์งานของตนเองได้อย่างมีขั้นตอน และ (3) เน้นให้นักศึกษาสามารถอธิบายขั้นตอนกระบวนการคิดและขั้นตอนการทำงานศิลปะของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ได้อย่างมีคุณค่าและเหมาะสม นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยได้กำหนดวิธีการประเมินผลของรายวิชาดังกล่าวไว้ 4 ข้อ โดย 1 ใน 4 ข้อนั้น ระบุว่า การประเมินผลให้พิจารณาจากพฤติกรรมการเข้าเรียนและการทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างถูกต้องและตรงเวลา ทั้งนี้ เพื่อให้การเรียนการสอนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายและเป็นไปตามวิธีการประเมินผลของรายวิชาดังกล่าว จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะต้องลงมือฝึกปฏิบัติงานตามที่อาจารย์ผู้สอนมอบหมายและส่งงานที่อาจารย์มอบหมายภายในเวลาที่กำหนด

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน ชั้นเรียนรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ยังมีนักศึกษาที่ไม่ส่งงานตามที่อาจารย์มอบหมายรวมทั้งไม่ส่งงานตามเวลาที่

อาจารย์กำหนด ซึ่งหากไม่เร่งแก้ปัญหาดังกล่าว จะเกิดผลเสียต่อการเรียนของนักศึกษาและอาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการทำงานของนักศึกษาในอนาคตหลังจบการศึกษาแล้ว ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนจึงเห็นความสำคัญของการหยิบยกปัญหาดังกล่าวมาพิจารณาและศึกษาหาแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเร่งด่วน ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีผลการเรียนที่ดีขึ้น มีพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตนเองมากขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งเป็นผลการปฏิบัติงานในทางบวกของคณะดิจิทัลมีเดียและของมหาวิทยาลัยในภาพรวมที่สามารถบรรลุพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสู่การเป็นทรัพยากรบุคคลของประเทศ ตามปรัชญา “การศึกษาสร้างคน คนสร้างชาติ” ของผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัย ดร.สุข พุคยาภรณ์ ต่อไป

2. คำถามการวิจัย

2.1 นักศึกษาที่ไม่ส่งงานที่อาจารย์มอบหมายในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ของสาขาดิจิทัลอาร์ตส์ คณะดิจิทัลมีเดีย มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีพฤติกรรมอย่างไร และพฤติกรรมดังกล่าว เกิดจากสาเหตุหรือปัญหาใดบ้าง

2.2 มีแนวทางการแก้ปัญหาใดบ้างที่จะช่วยจูงใจให้นักศึกษาทำงานส่งในรายวิชาดังกล่าวตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.1 เพื่อศึกษาลักษณะการดำรงชีวิต ทักษะคติ และสาเหตุของพฤติกรรมที่ไม่ส่งงานของนักศึกษาในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ของสาขาดิจิทัลอาร์ตส์ คณะดิจิทัลมีเดีย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

3.2 เพื่อพัฒนาแนวทางการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายในรายวิชาดังกล่าวตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาของงานวิจัยฉบับนี้ ประกอบด้วย

- 4.1.1 ข้อมูลภูมิหลังและลักษณะการดำรงชีวิตของนักศึกษากลุ่มที่ไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด
- 4.1.2 ข้อมูลทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการส่งงานตามที่อาจารย์กำหนดในประเด็นย่อยต่อไปนี้
- 4.1.3 ข้อมูลสาเหตุที่ทำให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด

4.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมาย **โดยนำเสนอผลลัพธ์จากการตั้งใจ** เพื่อแก้ปัญหานักศึกษากลุ่มเป้าหมายให้ส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ตามที่อาจารย์ผู้สอน

4.2 ขอบเขตด้านระยะเวลาการศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในระยะเวลา 5 เดือน ตั้งแต่เดือนมีนาคม-กรกฎาคม 2558

4.3 ขอบเขตด้านสถานที่การศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในอาคารเรียนสำหรับการเรียนการสอน รายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557 คณะดิจิทัลมีเดีย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

ลักษณะการดำรงชีวิต หมายถึง รูปแบบการทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันที่ทำให้ชีวิตของบุคคลหนึ่งๆ สามารถดำเนินต่อไปได้ในตามสภาพความเป็นอยู่ของแต่ละบุคคล **ในการวิจัยครั้งนี้** หมายถึง รูปแบบการทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายที่ทำให้การใช้ชีวิตทั้งในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งในครอบครัวตนเองและในฐานะเป็นนักศึกษาของคณะดิจิทัลมีเดีย มหาวิทยาลัยศรีปทุม สามารถดำเนินต่อไปได้ตามสภาพความเป็นอยู่ของนักศึกษาแต่ละคน

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ ไม่ใช่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นติดตัวมาแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่บุคคลจะได้รับจากประสบการณ์ตรง หรือประสบการณ์ทางอ้อมก็ได้ ซึ่งในประสบการณ์นั้นประกอบด้วย การพบเห็นวัตถุหรือสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งนี้ ความรู้สึกนึกคิดนั้นจะโน้มเอียงเพื่อตอบสนองต่อประสบการณ์เหล่านั้น ในลักษณะชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย **ในการวิจัยครั้งนี้** หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายซึ่งเรียนรู้จากสถานการณ์ที่อาจารย์กำหนดให้ส่งงานภายในเวลาที่กำหนดในฐานะเป็นนักศึกษาของคณะดิจิทัลมีเดีย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

พฤติกรรม หมายถึง กิริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิกิริยาโต้ตอบเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ อาการแสดงออกต่าง ๆ เหล่านั้น อาจเป็นการเคลื่อนไหวที่สังเกตได้หรือวัดได้ เช่น การเดิน การพูด การเขียน การคิด เป็นต้น **ในการวิจัยครั้งนี้** หมายถึง ปฏิกิริยาโต้ตอบเมื่อนักศึกษาเผชิญกับสถานการณ์ที่อาจารย์กำหนดให้ส่งงานภายในเวลาที่กำหนด

สาเหตุของพฤติกรรม หมายถึง ปัจจัยภายในและภายนอกของบุคคลหนึ่งๆ ที่ส่งผลทำให้บุคคลนั้นแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ **ในการวิจัยครั้งนี้** หมายถึง ปัจจัยภายในและภายนอกที่ทำให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด โดยสาเหตุจากปัจจัยภายในของนักศึกษา เช่น ปัญหาจากนิสัยส่วนตัว ปัญหาด้านเวลาที่ทำงานหารายได้ด้วยตนเองพร้อมกับการเรียน และสาเหตุจากปัจจัยภายนอกของนักศึกษา เช่น ปัญหาจากจำนวนวิชาที่เรียนและปริมาณงานการบ้านมีมาก

งาน หมายถึง แบบฝึกหัด กิจกรรม และชิ้นงานที่อาจารย์ผู้สอนให้ทำในชั่วโมงเรียน และทำการบ้านนอกชั้นเรียน โดยให้ส่งงานตามกำหนดเวลา **ในการวิจัยครั้งนี้** หมายถึง ชิ้นงานที่อาจารย์ผู้สอนให้ทำการบ้านนอกชั้นเรียน โดยมอบหมายให้สร้างผลงานจากกระดาษแข็งสร้างสรรค์เพื่อถ่ายทอดงานศิลปะที่ประทับใจหลังจากการทัศนศึกษาที่วัดอรุณราชวราราม และให้ส่งงานตามกำหนดเวลา

วิธีการจูงใจ หมายถึง วิธีการนำ “ปัจจัยเสริมแรงด้านบวกและลบ” ตามทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) ของสกินเนอร์ (Skinner, 1972: 84 อ้างถึงใน จิราภา เต็งไตรรัตน์, 2543: 51) และ “ผลตอบแทนเพื่อกระตุ้นการกระทำ” ตามแนวคิดของเอลเลียท และ โควิงตัน (Elliot, and Covington, 2001: 2) มาใช้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อกระตุ้นให้เกิดการกระทำที่ต้องการ **ในการวิจัยครั้งนี้** หมายถึง วิธีการนำ “ปัจจัยเสริมแรงด้านลบ” และ “ผลตอบแทน” มากระตุ้นให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายส่งงานตามเวลาที่อาจารย์มอบหมายในเวลาที่กำหนด

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ได้ทราบถึงสาเหตุของปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ของสาขาศิลปศาสตรบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

6.2 ได้แนวทางการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ที่สามารถสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาส่งงานตามเวลาที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัย เรื่อง การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาสาขาวิชาดิจิทัลอาร์ตส์ คณะดิจิทัลมีเดีย ในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางหลักในการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และระบบการศึกษาไทย
 2. ปัญหาการเรียนการสอนในระบบการศึกษาไทย
 3. แนวคิดเรื่องการจูงใจ
 - 3.1 ทฤษฎีความต้องการ (Need Theories)
 - 3.2 ทฤษฎีกระบวนการจูงใจ (Process Motivation Theory)
 - 3.3 ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory)
 4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ดังรายละเอียดต่อไปนี้
1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และระบบการศึกษาไทย

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาระดับของมนุษย์ให้มีความฉลาด มีความคิด และมีความไตร่ตรองมากขึ้นเสมอ ทั้งนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 ระบุว่า การศึกษา คือกระบวนการเรียนรู้เพื่อความงอกงามของบุคคลโดยถ่ายทอดความรู้การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรมสร้างองค์ความรู้ที่เกิดจากสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ ให้บุคคลเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มุ่งพัฒนาบุคคลให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542: 56)

ระบบการศึกษาไทยปัจจุบันตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีการจัดระบบการศึกษาชั้นประถมศึกษา 6 ปี (6 ระดับชั้น) การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี (3 ระดับชั้น) และการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี (3 ระดับชั้น) หรือระบบ 6-3-3 นอกจากนั้นระบบการศึกษาไทยยังจัดเป็นระบบการศึกษาในระบบโรงเรียน การศึกษานอกระบบโรงเรียน และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2545 มาตรา

15 กล่าวว่าการจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ดังนี้ (1) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและการประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน (2) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบวิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม และ (3) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ตามศักยภาพ ความพร้อมและโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม หรือแหล่งความรู้อื่นๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545: 63)

อย่างไรก็ตาม ในการจัดระบบการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติข้างต้น จะไม่พิจารณาแบ่งแยก การศึกษาในระบบโรงเรียนออกจากการศึกษานอกระบบโรงเรียน แต่จะถือว่าการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยเป็นเพียงวิธีการเรียนการสอน หรือรูปแบบของการเรียนการสอนที่ภาษาอังกฤษใช้คำว่า "Modes of Learning" ฉะนั้น การจัดการศึกษาแนวทางใหม่ คือ สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ และให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงานด้านการสอนของผู้สอน

ทั้งนี้ การศึกษาในระบบมีสองระดับคือ การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยการศึกษา ระดับอุดมศึกษานั้น แบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา การใช้คำว่า "อุดมศึกษา" แทนคำว่า "การศึกษาระดับมหาวิทยาลัย" ก็เพื่อจะให้ครอบคลุมการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรหรืออนุปริญญา ที่เรียนภายหลังที่จบการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยนั้น เริ่มขึ้นตั้งแต่รัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในปัจจุบัน การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด 173 แห่ง รวมทั้งสังกัดกระทรวงอื่นๆ 15 แห่ง (พ.ศ. 2558) โดยแบ่งเป็น (1) สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ 65 แห่ง และสังกัดกระทรวงอื่นๆ 15 แห่ง (2) สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐบาล 16 แห่ง (3) วิทยาลัยชุมชน 20 แห่ง และ (4) สถาบันอุดมศึกษาเอกชน 72 แห่ง นอกจากนี้ ยังมีการจัดการศึกษาโดย มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย และบัณฑิตวิทยาลัย ที่อาจจะไม่ได้อยู่ในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เช่น วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของ กระทรวงกลาโหม เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา [ส.ก.อ.], 10 กุมภาพันธ์ 2558)

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า การศึกษา คือกระบวนการเรียนรู้เพื่อความงอกงามของบุคคลทั้งใน
 ดนร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมการดำรงชีวิต และสามารถอยู่กับผู้อื่นอย่าง
 มีความสุข ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 ระบุไว้ โดยการจัดการศึกษา
 แนวทางใหม่ ชี้แนะให้สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบ ซึ่งได้แก่ การศึกษาใน
 ระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย รวมไว้ด้วยกันก็ได้ ทั้งนี้ ในส่วนของการศึกษาในระบบ
 นั้น มีสองระดับคือ การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา ปัจจุบัน (พ.ศ. 2558) มี
 สถาบันอุดมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการถึง 173 แห่ง และ
 สังกัดกระทรวงอื่นๆ อีก 15 แห่ง ซึ่งหากพิจารณาในเชิงปริมาณ จะพบว่า ประเทศไทยมีสถาบันอุดมศึกษาจำนวน
 ไม่น้อย อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาในเชิงคุณภาพ จะพบว่า ปัจจุบันยังคงมีปัญหาเกิดขึ้นในระบบการศึกษาไทย
 โดยเฉพาะปัญหาด้านการเรียนการสอน จึงนับว่าเป็นความท้าทายประการหนึ่งของนักวิจัยที่จะต้องศึกษาหา
 แนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป

2. ปัญหาการเรียนการสอนในระบบการศึกษาไทย

The World Economic Forum (WEF) องค์การระหว่างประเทศ ได้ทำประเมินดัชนีชี้วัดความเจริญทาง
 เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ที่กระทบต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของประชากรใน
 ประเทศต่างๆ ของโลก และมีการจัดอันดับการพัฒนาในด้านต่างๆ ของประเทศเหล่านั้น ทั้งนี้ วิษณุ เครืองาม
 (2558 อ้างถึงใน “ปัญหาการศึกษาไทย” , 2 กุมภาพันธ์ 2558) ได้ระบุว่า องค์การ The World Economic
 Forum (WEF) ได้จัดอันดับคุณภาพการศึกษาของไทยให้อยู่ในลำดับที่ 8 ของอาเซียน ซึ่งยังเหนือกว่าอีก 2
 ประเทศ นอกจากนี้ ยังจัดอันดับการระบบการประเมินนักเรียนนานาชาติ (PISA) โดยจัดให้คุณภาพการอ่าน
 ความรู้ทางคณิตศาสตร์ และความรู้ทางวิทยาศาสตร์ของเด็กไทยต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ทั้งยังมีตัวเลขที่น่าสนใจ
 อีกว่าเด็กไทยร้อยละ 10 ยังอ่านไม่ออก วิเคราะห์ความหมายยังไม่ถูก ทักษะด้านภาษาอังกฤษ (EF) อยู่ในอันดับ
 ห้าๆ นอกจากนี้ ยังระบุว่า ผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลก (QS) จัดให้ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ไม่โดดเด่น
 นัก เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นอันดับที่ 239 มหาวิทยาลัยมหิดลอันดับที่ 283 จาก 800 แห่งทั่วโลก เป็น
 ต้น

นอกจากนี้ ยังมีสถิติอื่นๆ ที่น่าสนใจ คือ วิชาชีพครูของไทยค่อนข้างตกต่ำ โดยประเทศไทยผลิตครูปีละ
 ประมาณ 5 หมื่นคน แต่บรรจุได้ไม่เกิน 5,000 คน บัณฑิตใหม่ตกงานปีละมากกว่า 1 แสนคน สาขาที่จำเป็น เช่น
 วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษยังขาดแคลนครูผู้สอน มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการศึกษา
 น้อย เด็กอายุ 6-11 ขวบ ยังอยู่นอกระบบการศึกษาถึงร้อยละ 10 เด็กที่มีฐานะยากจนออกกลางคันในระดับ
 ประถมศึกษามีถึงร้อยละ 10 และยังมีความเหลื่อมล้ำในโอกาสทางการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของเด็ก

ต่างจังหวัดยังต่ำกว่าเด็กในกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ ภาคเอกชนยังมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาน้อย โดยจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาเพียงร้อยละ 18 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 13 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 20 ในขณะที่การจัดการระดับอุดมศึกษามีเพียงร้อยละ 18 ที่สำคัญ การมีส่วนร่วมจัดการศึกษาของภาคส่วนอื่น ๆ เช่น ครอบครัวยุวมชน สถาบันศาสนา สถานประกอบการก็ยังมีน้อยเช่นกัน

ในขณะที่เกิดกระแสความเปลี่ยนแปลงหรือบริบทของสังคมที่สำคัญ ได้แก่ การก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งเน้นภาษาต่างประเทศและการแข่งขันในยุคที่ทุกอย่างเสรี การที่โลกก้าวสู่ศตวรรษที่ 21 ซึ่งเน้นการคิด การอ่าน การวิเคราะห์ การมีความรู้ทางภาษา คณิตศาสตร์ และการก้าวสู่กระแสคลื่นลูกที่ 4 ซึ่งเน้นสังคม เศรษฐกิจ และฐานความรู้ นั้น ประเทศไทยจำเป็นต้องปรับระบบราชการด้านการจัดการศึกษา นับแต่การลด ขั้นตอน การกระจายอำนาจ การลดระเบียบกฎกติกาให้คล่องตัวขึ้น การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดการศึกษา และการจัดระเบียบองค์กรด้านการศึกษาเสียใหม่ให้กะทัดรัด และเน้นการวางระเบียบ วางมาตรฐาน มากกว่าการที่รัฐจะลงไปปฏิบัติการเอง

นอกจากนี้ ข้อมูลจาก “สวนดุสิตโพล” (สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2557: 13-14) ซึ่งได้สอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาระดับสูงและระดับกลาง ที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 216 คน (ทั้งผู้บริหารในกระทรวงศึกษาธิการ และผู้บริหารสถานศึกษาทุกระดับ) พบว่า ปัญหาการศึกษาไทย สรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้ อันดับที่ 1 ปัญหาขาดแคลน (จากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 30.43) อันดับที่ 2 ความตระหนักในบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรทางการศึกษา (จากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 12.56) อันดับที่ 3 เงินกู้ยืม ทุนการศึกษา มีไม่เพียงพอกับจำนวนผู้ต้องการ (จากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 12.08) อันดับที่ 4 สถานศึกษาขาดปัจจัยสนับสนุน ด้านบุคลากร และงบประมาณที่เหมาะสม (จากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 11.59) อันดับที่ 5 นักศึกษา/นักเรียน ขาดคุณภาพ (จากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 11.11) และ อันดับที่ 6 วัฒนธรรม / จริยธรรมเสื่อมโทรมลง จากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 8.21)

ในขณะที่กลุ่มสมัชชาเด็ก (อ้างถึงใน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ, 2556: 18) ได้ระบุผลการดำเนินงาน สรุปได้ว่า ที่ผ่านมามีได้แสดงละคร หุ่นกระบอก และหนังตะลุง เพื่อถ่ายทอดความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนที่กลุ่มดังกล่าวได้พบ สรุปได้ดังนี้ 1) สภาพการเรียนการสอนที่น่าเบื่อหน่าย 2) คุณครูใจร้ายที่ไม่เข้าใจเด็กเขียนดีและดูเด็ก 3) คุณครูที่ไม่ค่อยมาสอน 4) คุณครูที่สั่งการบ้านมากเกินไปจนเด็กต้องทำงานดึก และ 5) คุณครูขี้เมาที่มีกลิ่นสุราติดตัวเข้ามาสอน ในทางกลับกัน กลุ่มสมัชชาเด็ก ได้แสดงความต้องการในการแก้ปัญหา โดยเสนอให้คุณครูมีความรักและเข้าใจนักเรียนมากขึ้น มีเทคนิคการสอนที่สนุก และอยากมีสภาพห้องเรียนแบบห้องเรียนในฝันเป็นห้องเรียนที่มีแต่ความสุขในการเรียนรู้

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (2556: 20) ระบุถึงปัญหาการเรียนการสอนที่สะท้อนจากผู้เรียนในระดับ อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ดังนี้ 1) ครูผู้สอนส่วนใหญ่ขาดการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ โดยการ เรียนการสอนเป็นไปในลักษณะที่ครูเป็นผู้ป้อนความรู้และตีกรอบให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม ทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสใน การคิดแสวงหาแนวทางอื่นๆ 2) การเรียนการสอนในปัจจุบัน ขาดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ต่อตนเองและต่อสังคม ปัญหานี้ส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากการสอนในชั้นเรียนที่มักจะมีบรรยากาศการเรียนการสอนที่ไม่ เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ร่วมกัน ส่วนใหญ่จะมีบรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นวิชาการสูงเน้นทฤษฎีมากผู้เรียน ต้องนั่งเรียนอย่างมีระเบียบ ทำให้มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันน้อยมาก และ 3) มีการแข่งขันกันเรียนมากขึ้น ส่งผลทำให้ผู้เรียนขาดความเอื้ออาทรต่อเพื่อน ทำให้ผู้เรียนที่มีผลการเรียนด้อยอยู่แล้ว ขาดความสนใจในการ เรียน การอ่านเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม และมีพฤติกรรมเรียนที่ไม่ขยันขันแข็ง เช่น การคุยในห้องเรียน การไม่ส่ง งานตามที่อาจารย์ผู้สอนมอบหมาย เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะพบว่า ปัญหาของการศึกษาไทย มีอยู่หลายประการ ซึ่งสามารถจัดเป็นกลุ่ม ปัญหาหลัก ได้ดังนี้ คือ (1) ปัญหาจากสภาพแวดล้อมภายนอกของสถาบันการศึกษา เช่น การแพร่ระบาดของ ยาเสพติด สถานการณ์ความเสื่อมโทรมด้านวัฒนธรรม (2) ปัญหาจากปัจจัยต่างๆ ภายในสถาบันการศึกษา เช่น ความไม่เพียงพอของทรัพยากรทางการบริหารสถานศึกษา ความไม่รับผิดชอบต่อบุคลากรทางการศึกษา ข้อจำกัดของผู้เรียนที่กระทบต่อผลการเรียน เป็นต้น ซึ่งปัญหาหลักทั้ง 2 ข้อนี้ ทำให้ระบบการศึกษาในภาพรวม ของประเทศไทยไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควรจนถูกประเมินจากองค์กรต่างๆ ให้อยู่ระดับในต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานหรืออยู่ใน อันดับที่ไม่โดดเด่น ซึ่งนับว่าเป็นความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศในระยะยาวเช่นกัน

3. แนวคิดเรื่องการจูงใจ (Motivation)

3.1 ความหมายของแรงจูงใจ และการจูงใจ

3.1.1 แรงจูงใจ (Motive)

แรงจูงใจ (Motive) เป็นคำที่ได้ความหมายมาจากคำภาษาละตินที่ว่า movere ซึ่งหมายถึง "เคลื่อนไหว (move) " ดังนั้น คำว่าแรงจูงใจจึงมีการให้ความหมายไว้ต่างๆ กันดังนี้

วอลเตอร์ส (Walters, 1978: 218) ระบุว่า แรงจูงใจ หมายถึง บางสิ่งบางอย่างที่อยู่ภายใน ตัวของบุคคลที่มีผลทำให้บุคคลต้องกระทำ หรือเคลื่อนไหว หรือมีพฤติกรรมในลักษณะที่มีเป้าหมาย หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ แรงจูงใจเป็นเหตุผลของการกระทำนั่นเอง

ลาวนด์อน และ บิททา (Loundon and Bitta, 1988: 368) กล่าวถึง แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะที่อยู่ภายในตัวที่เป็นพลัง ทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหว ไปในทิศทางที่มีเป้าหมาย ที่ได้เลือกไว้แล้ว ซึ่ง มักจะเป็นเป้าหมายที่มีอยู่ภาวะสิ่งแวดล้อม

จากความหมายนี้จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ (1) เป็นกลไกที่ไปกระตุ้นพลังของร่างกายให้เกิดการกระทำ และ (2) เป็นแรงขับที่ทำให้ร่างกายเกิดพลังและกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมีทิศทาง

3.1.2 การจูงใจ (Motivation)

การจูงใจ เป็นเงื่อนไขของการได้รับการกระตุ้นโดยมีการให้ความหมายไว้ ดังนี้

ซินฟีแมน และ คานุก (Schiffman and Kanuk, 1991: 69) ระบุว่า การจูงใจ หมายถึง แรงขับซึ่งเคลื่อนที่อยู่ภายในตัวบุคคลและกระตุ้นให้บุคคลมีการกระทำเกิดขึ้นในลำดับต่อมา ส่วนวูล์ฟอล์ก (Woolfolk, 1995: 81) ระบุว่า การจูงใจ เป็นภาวะภายในของบุคคล ที่ถูกกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมอย่างมีทิศทางและต่อเนื่อง ในขณะที่ดอมเจน (Domjan, 1996: 40) ให้ความเห็นว่า การจูงใจเป็นภาวะในการเพิ่มพฤติกรรม การกระทำ หรือกิจกรรมของบุคคล โดยบุคคลลงใจกระทำพฤติกรรมนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

ทั้งนี้ โดยทั่วไปผลการปฏิบัติงานของบุคคลถูกกำหนดโดยแรงจูงใจ ความสามารถ และสภาพแวดล้อมของงาน ถ้าบุคคลขาดความสามารถ ผู้บริหารจะแก้ปัญหาโดยจัดการฝึกอบรมให้แก่บุคคลนั้น หรือหากสภาพแวดล้อมของงานไม่เหมาะสม ผู้บริหารจะแก้ปัญหาโดยการปรับปรุงสภาพดังกล่าวให้ดีขึ้นได้ อย่างไรก็ตาม แรงจูงใจ เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมปัจจัยด้านความสามารถ และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ด้วยเช่นกัน หากบุคคลมีความสามารถที่จำเป็นสำหรับหน่วยงาน รวมทั้งได้รับการสนับสนุนด้วยสภาพแวดล้อมที่ดี และถูกจูงใจอย่างเพียงพอแล้ว ก็เป็นโอกาสดีที่จะเกิดผลการปฏิบัติงานที่สูงตามเป้าหมายด้วยเช่นกัน โดยเมื่อผนวกทั้ง 3 ปัจจัย จะทำให้เกิด “ผลการปฏิบัติงาน” ที่สมบูรณ์มากขึ้น ดังสมการด้านล่างนี้

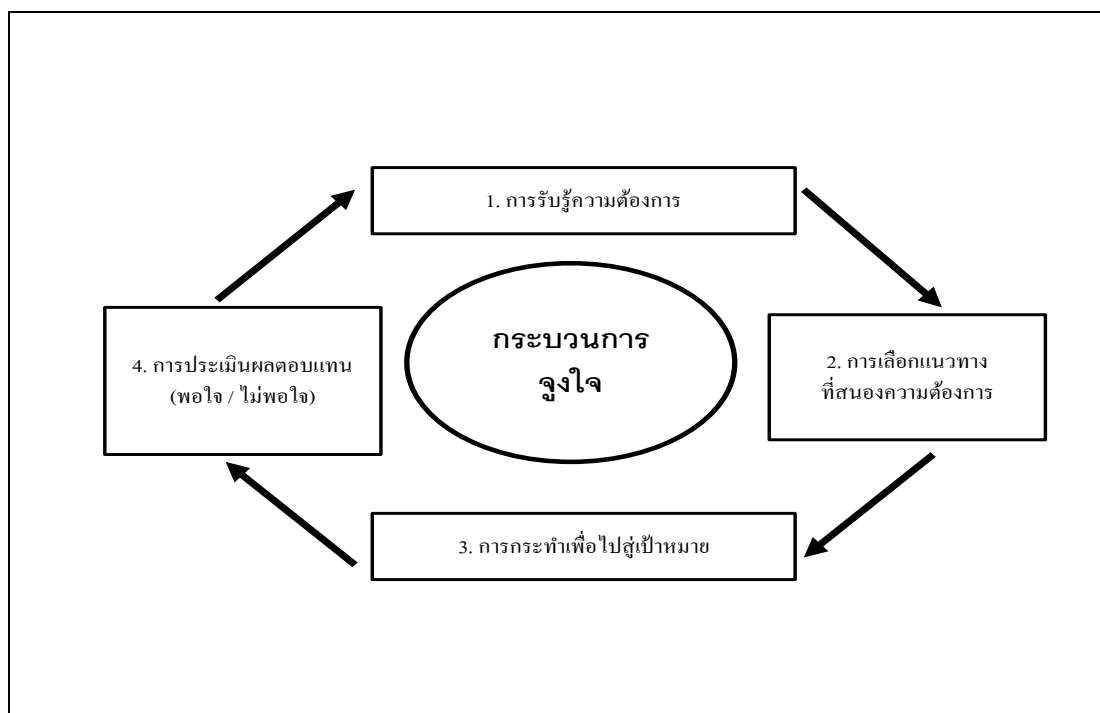
$$\text{ผลการปฏิบัติงาน} = \text{ความสามารถ} \times \text{สภาพแวดล้อม} \times \text{แรงจูงใจ}$$

ทั้งนี้ “แรงจูงใจ” จะเกิดขึ้นได้ ต้องอาศัย “การจูงใจ” อันหมายถึงวิธีการใช้ “ปัจจัยอย่างใดอย่างหนึ่ง” ไปกระตุ้นให้บุคคลหนึ่งๆ เกิดการกระทำที่ต้องการ

3.2 กระบวนการจูงใจ (Motivation Process)

เอลเลียท และ โควิงตัน (Elliot, and Covington, 2001: 2) ได้สังเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้เกิดกระบวนการจูงใจ โดยสรุปได้ว่า กระบวนการจูงใจ เริ่มต้นด้วย (1) การรับรู้ความต้องการ ซึ่งเป็นการรับรู้การเสียสมดุล หรือการขาดแคลนในสิ่งที่ต้องการ (2) การเลือกแนวทางที่สนองความต้องการ เป็นการหาวิธีการที่จะตอบสนองความต้องการนั้น (3) การกระทำเพื่อไปสู่เป้าหมาย เป็นพฤติกรรมหรือการกระทำที่มีเป้าหมาย ซึ่งเป้าหมายดังกล่าว ที่มักจะเรียกว่า “รางวัลหรือผลตอบแทน” ของการกระทำหรือพฤติกรรมนั้นๆ และหากการ

กระทำใดที่ได้รางวัลหรือได้ผลตอบแทนที่สนองความต้องการ บุคคลจะกระทำอย่างนั้นซ้ำอีก และ (4) การประเมินผลตอบแทน โดยบุคคลนั้นจะประเมินในลักษณะพอใจหรือไม่พอใจผลตอบแทนที่ได้ ดังนั้น ผลตอบแทนจึงเป็นกลไก ที่ช่วยให้บุคคลทำการประเมินผลดีผลเสียและตัดสินใจแสดงพฤติกรรมหรือเกิดการกระทำซ้ำได้ต่อไปในอนาคต (ดังภาพประกอบ 1)

ภาพประกอบ 1 แสดงกระบวนการจูงใจ

ที่มา : ปรับจาก เอลเลียท และ โควิงตัน (2001: 2)

ในปัจจุบัน มีทฤษฎีที่ใช้เพื่อการศึกษาแรงจูงใจหลายทฤษฎี โดยแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มหลัก คือ ทฤษฎีความต้องการ (Need Theory) ทฤษฎีกระบวนการ (Process Theory) และทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory)

สาระสำคัญของทฤษฎี 3 กลุ่ม มีดังนี้

3.1 ทฤษฎีความต้องการ (Need Theories)

3.1.1 ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์ซเบิร์ก (Two - Factor Theory)

การพัฒนาทฤษฎีการจูงใจเป็นที่นิยมแพร่หลายทั้งในงานวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทั้งนี้ นิยพรรณ วรณศิริ (2540 : 34) ระบุว่า เฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg) ได้พัฒนาทฤษฎีการจูงใจที่

เรียกว่า ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg's Two - Factor Theory) โดยแบ่งเป็นปัจจัยอนามัยและปัจจัยจูงใจ ดังนี้

ปัจจัยอนามัย (hygiene factors) ได้แก่ สภาพแวดล้อมของการทำงานและวิธีการบังคับบัญชาของหัวหน้างาน ถ้าหากไม่เหมาะสมหรือบกพร่อง จะทำให้บุคคลรู้สึกไม่พอใจในงาน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าสภาพแวดล้อมของการทำงานและวิธีการบังคับบัญชาของหัวหน้างานจะเพียงพอพร้อมสมบูรณ์ แต่ยังคงอาจเป็นสาเหตุให้คนงานไม่เกิดความพอใจในงานแต่ยังคงปฏิบัติงานอยู่ เพราะเป็นปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พอใจในงานเท่านั้น ไม่ใช่ปัจจัยที่จะส่งเสริมให้คนงานโดยมีประสิทธิภาพหรือผลผลิตมากขึ้น ตัวอย่างปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่ นโยบายของหน่วยงาน สภาพแวดล้อมการทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน รูปแบบการบริหารงาน เงินเดือน สวัสดิการต่าง ๆ ความมั่นคง ความปลอดภัย เป็นต้น

ปัจจัยจูงใจ (motivation factors) ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของงาน และทำให้ผู้ปฏิบัติงานหรือคนงานมีความพอใจในงาน ใช้ความพยายามและความสามารถทุ่มเทในการทำงานมากขึ้น เช่น ความสำเร็จ การได้รับการยกย่อง ได้รับผิดชอบในงาน ลักษณะงานที่ท้าทายและเหมาะสมกับระดับความสามารถ การมีโอกาสก้าวหน้าและพัฒนาตนเองให้สูงขึ้น เป็นต้น

ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์ซเบิร์ก (Two - Factor Theory) กำหนดแนวทางการสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ปฏิบัติงานไว้ 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนแรก การใช้ปัจจัยอนามัย (hygiene factors) โดยหัวหน้างานหรือผู้บริหารต้องตรวจสอบให้มั่นใจว่าปัจจัยอนามัย (hygiene factors) ไม่ขาดแคลนหรือบกพร่อง เช่น ระดับเงินค่าจ้างเหมาะสม งานมีความมั่นคง สภาพแวดล้อมปลอดภัย และอื่น ๆ จนแน่ใจว่าความรู้สึกไม่พอใจจะไม่เกิดขึ้นในกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน ขั้นตอนที่สอง คือ การใช้ปัจจัยจูงใจ (motivation factors) โดยให้โอกาสกลุ่มผู้ปฏิบัติงานได้รับปัจจัยจูงใจ เช่น การได้รับการยกย่องในความสำเร็จและผลการปฏิบัติงาน มอบความรับผิดชอบตามสัดส่วน ให้โอกาสกลุ่มผู้ปฏิบัติงานได้ใช้ความสามารถในงานสำคัญ ซึ่งอาจต้องมีการออกแบบการทำงานให้เหมาะสมด้วย ทั้งนี้ การตอบสนองด้วยปัจจัยอนามัย (hygiene factors) ก่อน จะทำให้เกิดความรู้สึกเป็นกลาง ไม่มี ความไม่พอใจ แล้วใช้ปัจจัยจูงใจ (motivation factors) เพื่อสร้างความพอใจ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานทุ่มเทในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.1.2 ทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Need Hierarchy Theory)

นอกจากนี้ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์ซเบิร์ก (Two - Factor Theory) ดังกล่าวข้างต้นนั้น ยังมีอีกทฤษฎีหนึ่งที่กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์ นั่นคือ ทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Need Hierarchy Theory) ดังที่ เวส (West, 1997: 47 อ้างถึงใน สกนธ์ ภู่งามดี , 2545: 15) ระบุว่า ทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Need Hierarchy Theory) เกี่ยวข้องกับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ (basic needs of human) ซึ่งมาสโลว์ ได้ศึกษาแนวคิดที่สำคัญหลายแนวคิด แต่แนวคิดที่เป็นที่รู้จักและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในศาสตร์ต่างๆ ได้ คือ แนวคิดทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการของมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วย 5

ลำดับชั้น โดยมาสโลว์มีแนวคิดว่า พฤติกรรมของมนุษย์จะถูกเร้าให้กระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากกลุ่มความต้องการ 2 ประเภท คือ ความต้องการพื้นฐานเพื่อการอยู่รอด (basic needs) และความต้องการขั้นสูง (meta-needs) ทั้งนี้ ความต้องการทั้งสองประเภทมีพัฒนาการเป็นขั้นตอนจากลำดับต่ำสู่ลำดับสูง ซึ่งมีทั้งสิ้น 5 ลำดับชั้น และความต้องการ 4 ลำดับชั้นแรก เป็นความต้องการพื้นฐานอันเกิดจากความรู้สึกที่ไม่มีสิ่งนั้นหรือขาดแคลน เรียกว่า "deficiency needs" ส่วนความต้องการลำดับที่ 5 จะเป็นความต้องการขั้นสูงสุด เรียกว่า meta-needs หรือ ความต้องการเพื่อความก้าวหน้า (growth needs) ความต้องการทั้ง 5 ลำดับชั้น ได้แก่

ขั้นที่ 1 ความต้องการพื้นฐาน (basic physiological needs) เช่น ความกระหาย ความหิว ความง่วงเหงาหาวนอน ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

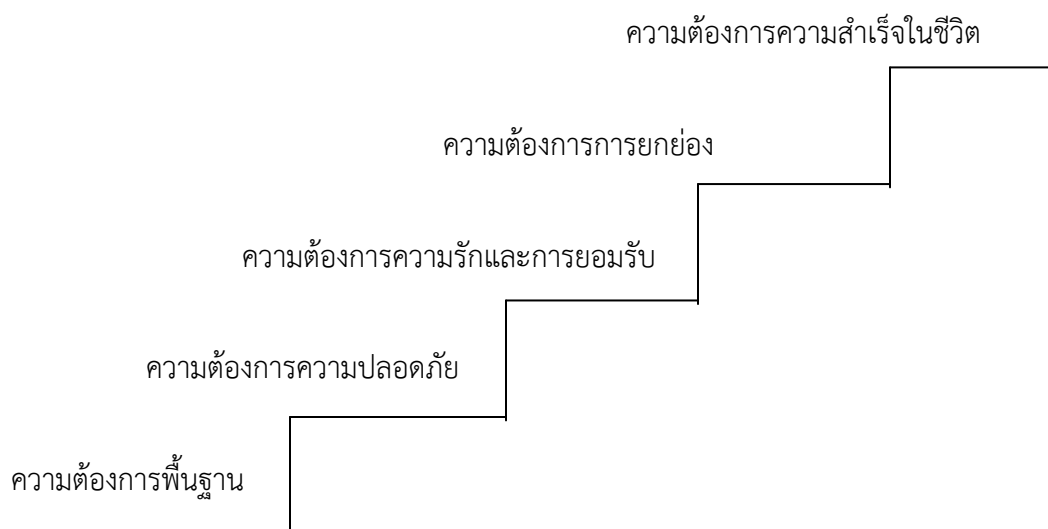
ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) เช่น ความปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บ ความปลอดภัยจากการถูกทำร้าย ความปลอดภัยที่เกิดจากการมีที่อยู่อาศัย ความปลอดภัยที่ได้มีชีวิตส่วนตัว เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและการยอมรับ (love and belongingness needs) เช่น ความรักและการยอมรับจากครอบครัว จากเพื่อน จากคนรอบข้าง จากสังคม เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ความต้องการการยกย่อง (esteem needs) ซึ่งรวมทั้ง ความภาคภูมิใจ ความยอมรับนับถือ ความมั่นใจ เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต (self-realization) เป็นความต้องการด้านความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือการบรรลุสิ่งที่มุ่งหวังสูงสุดของชีวิต เช่น การค้นพบสาเหตุของการป่วยเรื้อรัง คือ สิ่งที่สับสนวุ่นวายในโลกทำให้ตนเองเป็นทุกข์จนสุขภาพย่ำแย่ลง และสามารถหาทางออกได้ เช่น การนั่งสมาธิ หรือการศึกษารธรรมะ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ความต้องการ 4 ชั้น ต้องได้รับการตอบสนองตามขั้นตอนเสียก่อน มนุษย์จึงจะสามารถพัฒนาไปสู่ความต้องการลำดับชั้นที่ 5 ซึ่งเป็นขั้นสูงสุดและเป็นความต้องการที่บรรลุถึงยาก ซึ่งหมายถึงความต้องการที่จะใช้ศักยภาพและประสบการณ์ที่ตนมีอยู่ให้เกิดผลดีต่อตนเอง ผู้อื่น และขยายผลต่อสังคม แต่ทั้งนี้ ทฤษฎีลำดับชั้นของความต้องการของมาสโลว์ ยังมีการโต้แย้งจากนักจิตวิทยาบางกลุ่มด้วยเหตุผลที่ว่า มนุษย์ไม่จำเป็นต้องได้รับการตอบสนองความต้องการเป็นตามลำดับชั้นก่อนแล้วจึงสามารถพัฒนาความต้องการในขั้นต่อไปได้ เนื่องจากในความเป็นจริง มนุษย์ไม่สามารถแบ่งลำดับขั้นตอนของความต้องการออกจากกันได้อย่างชัดเจน รวมทั้ง “ความรู้สึกเพียงพอ” ของมนุษย์แต่ละคนที่เกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการทั้ง 5 นั้น แตกต่างกันไป

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิแสดงลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ตามแนวคิดของมาสโลว์
ที่มา : เวส (West, 1997: 47 อ้างถึงใน สกนธ์ ภู่งามดี, 2545: 15)

3.2 ทฤษฎีกระบวนการจูงใจ (Process Motivation Theory)

ทฤษฎีกระบวนการแรงจูงใจพยายามทำความเข้าใจว่า พฤติกรรมของคนเราถูกจูงใจได้อย่างไร และทำไมจึงเป็นเช่นนั้น เช่น ทำไมเขาจึงเลือกเป้าหมายนี้ในการทำงาน ทำไมเขาจึงทำอย่างนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ คนเราประเมินความพอใจต่อเป้าหมายหรือความต้องการอย่างไร อาจกล่าวได้ว่าทฤษฎีนี้พยายามเข้าใจกระบวนการคิดของบุคคลในการกระทำพฤติกรรมนั้นๆ ทฤษฎีที่สำคัญในกลุ่มนี้ ได้แก่ ทฤษฎีความคาดหวัง และทฤษฎีความเสมอภาค

3.2.1 ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory)

นियพรรณ วรณศิริ (2540 : 40) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) โดยระบุว่า เป็นทฤษฎีของ วิกเตอร์ วรูม (Victor Vroom) ซึ่งอธิบายได้ด้วยสูตรไว้ดังนี้

$$\text{แรงจูงใจ} = \text{ความคาดหวัง} \times \text{คุณค่าของผลลัพธ์}$$

$$(\text{Motivation} = \text{Expectancy} \times \text{Valence})$$

จากสูตรข้างต้น มีความหมายว่าระดับของ แรงจูงใจเป็นไปตามระดับความต้องการที่คนเรามีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และระดับความเป็นไปได้ที่เขาจะได้รับสิ่งนั้น ทฤษฎีนี้มีหลักการพื้นฐานที่สำคัญคือ

- ปัจจัยภายใน (ความต้องการ) และปัจจัยภายนอก (สภาพแวดล้อม) มีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล
- พฤติกรรมใด ๆ เกิดจากการตัดสินใจด้วยตนเองของบุคคล

- บุคคลมีความแตกต่างกันในความต้องการ ความปรารถนา และเป้าหมาย
- บุคคลจะเลือกใช้พฤติกรรมโดยอมเป็นไปตามการรับรู้ผลต่อเนื่องจากพฤติกรรมนั้น
- แรงจูงใจตามทฤษฎีนี้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยตัวแปรสำคัญสองตัวประกอบกัน คือ ความ

คาดหวัง และ คุณค่าของผลลัพธ์

ตัวแปรสำคัญของ “แรงจูงใจ” ตามทฤษฎีนี้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยตัวแปรสำคัญ 2 ตัวประกอบกัน คือ ความคาดหวัง และคุณค่าของผลลัพธ์

ความคาดหวัง (expectancy) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลต่อความสามารถของตนเอง หรือโอกาสและความเป็นไปได้ที่ตนเองจะทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายได้ โดยทั่วไปแล้วบุคคลที่มีความคาดหวังสูงย่อมมีแรงจูงใจสูง หากบุคคลหรือผู้ปฏิบัติงานคนใดไม่เชื่อใจตัวเองว่าจะทำงานได้สำเร็จ บุคคลคนนั้นจะไม่มีแรงจูงใจที่จะทำงานหรือจะไม่มี ความพยายามทำงานนั้น

คุณค่าของผลลัพธ์ (valence) หมายถึง คุณค่าหรือความสำคัญที่บุคคลรับรู้ต่อผลตอบแทนหรือรางวัลที่ได้รับ โดยทั่วไปถ้าบุคคลรับรู้คุณค่าสูงต่อผลตอบแทน หรือรู้ว่าผลลัพธ์มีความสำคัญสูงมากเท่าไรยิ่งทำให้มีแรงจูงใจมากขึ้นด้วยและจะทุ่มเทความสามารถในการกระทำเพื่อให้ได้ผลลัพธ์นั้น

นอกจากนี้ ทฤษฎีดังกล่าว ยังระบุว่า “แรงจูงใจ” เกี่ยวข้องกับการรับรู้ด้วย การรับรู้ที่สำคัญคือ การรับรู้ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติ (หรือการกระทำ หรือพฤติกรรม) กับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นหรือต่อผลตอบแทนที่จะได้รับ ถ้าบุคคลคาดหวังสูงว่าการกระทำของตนเองจะได้รับรางวัล ก็เกิดแรงจูงใจสูง และหากมั่นใจว่าเมื่อกระทำแล้ว ได้รับผลตอบแทน บุคคลนั้นย่อมเกิดแรงจูงใจที่จะทำงานนั้น ในทางตรงข้าม หากบุคคลนั้นไม่มีความแน่ใจว่าจะได้รับอะไร แรงจูงใจในการทำงานจะไม่เกิดขึ้น

3.2.2 ทฤษฎีความเสมอภาค (Equity Theory)

สเป็คเตอร์ (Spector, P.E., 2008: 12) กล่าวว่า อัดัม (J. Stacy Adams) เป็นผู้พัฒนาทฤษฎีนี้ โดยมีพื้นฐานความคิดว่า บุคคลย่อมแสวงหาความเสมอภาคทางสังคมโดยพิจารณาผลตอบแทนที่ได้รับ (output) กับตัวป้อน (input) อันหมายถึง พฤติกรรมและคุณสมบัติในตัวบุคคลซึ่งป้อนเข้าไปในงานที่ได้รับมอบหมาย ความเสมอภาคจะมีเพียงใดขึ้นอยู่กับ การเปรียบเทียบการรับรู้ความสอดคล้องระหว่างตัวป้อนต่อผลตอบแทน (perceived inputs to outputs) เมื่อเราทราบระดับการรับรู้ความเสมอภาคของบุคคลใด ก็ สามารถทำนายพฤติกรรมการทำงานของเขาได้

ทฤษฎีความเสมอภาคอธิบายว่า บุคคลจะเปรียบเทียบตัวป้อน (input) ของเขา (เช่น ความพยายาม ประสิทธิภาพ อารมณ์ สถานภาพ สติปัญญาความสามารถ และอื่นๆ) กับผลตอบแทนที่ได้รับ (เช่น การยกย่องชมเชย ค่านิยม ค่าจ้างค่าตอบแทน การเลื่อนตำแหน่งและสถานภาพ การยอมรับจากหัวหน้างาน) กับบุคคลอื่นที่ทำงานประเภทเดียวกัน ซึ่งอาจเป็นเพื่อนร่วมงานคนใดคนหนึ่ง หรือกลุ่มพนักงานที่ทำงานในแผนกเดียวกัน หรือต่างแผนก หรือแม้แต่บุคคลใดในความคิดของเขาก็ได้ ว่ามีความเสมอภาคหรือเท่าเทียมกันหรือไม่ ซึ่งตัวป้อน

(input) และผลตอบแทนนั้นเป็นการรับรู้หรือความเข้าใจของเขาเอง ไม่ใช่ความเป็นจริง แม้ความเป็นจริงจะมีความเสมอภาค แต่เขาอาจรับรู้ไม่เสมอภาคก็ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นเขาจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตัวเองเพื่อให้รู้สึกว่าการเกิดความสำเร็จ ดั่งนั้นในการปฏิบัติต่อพนักงาน หัวหน้างานจะต้องทำให้เขารับรู้ว่าเขาได้รับการปฏิบัติต่ออย่างยุติธรรม มีความเสมอภาคเท่าเทียมกับคนอื่น

การเปรียบเทียบตัวเองกับผู้อื่นที่ทำงานในระนาบเดียวกัน ทำให้เกิดการรับรู้ 3 แบบ คือ ผลตอบแทนเหมาะสม ผลตอบแทนต่ำไป ผลตอบแทนสูงไป

ผลตอบแทนเหมาะสม (Equitably Rewarded) พนักงานรับรู้ว่ามีตัวป้อนและผลตอบแทนมีความเหมาะสมกัน แรงจูงใจยังคงมีอยู่ เชื่อว่าคนอื่นที่ได้ผลตอบแทนสูงกว่าเป็นเพราะเขามีตัวป้อนที่สูงกว่า เช่น มีการศึกษาและประสบการณ์สูงกว่า เป็นต้น

ผลตอบแทนต่ำไป (Under-rewarded) เมื่อพนักงานคนใดรับรู้ว่ามีตัวป้อนได้รับผลตอบแทนต่ำไป เขาจะพยายามลดความไม่เสมอภาคด้วยวิธีต่างๆ เช่น พยายามเพิ่มผลตอบแทน (เรียกร้องค่าจ้างเพิ่ม) ลดตัวป้อน (ทำงานน้อยลง มาสายหรือขาดงานบ่อยครั้ง พักครั้งละนานๆ ฯลฯ) อ้างเหตุผลให้ตัวเอง เปลี่ยนแปลงตัวป้อน (input) หรือผลตอบแทนของคนอื่น (ให้ทำงานมากขึ้น หรือรับค่าจ้างน้อยลง) เปลี่ยนงาน (ขอย้ายไปฝ่ายอื่นออกไปหางานใหม่) เปลี่ยนบุคคลที่เปรียบเทียบ (ยังมีคนที่ได้รับน้อยกว่า)

ผลตอบแทนสูงไป (Over-rewarded) การรับรู้ว่ามีตัวป้อนได้รับผลตอบแทนสูงไปไม่มีปัญหาต่อพนักงานมากนัก แต่อย่างไรก็ตาม พบว่าพนักงานมักจะลดความไม่เสมอภาคด้วยวิธีเหล่านี้ คือ เพิ่มตัวป้อน (input) (ทำงานหนักขึ้น และอุทิศเวลามากขึ้น) ลดผลตอบแทน (ยอมให้หักเงินเดือน) อ้างเหตุผลให้ตัวเอง (เพราะฉันทน) พยายามเพิ่มผลตอบแทนให้ผู้อื่น (เขาควรได้รับเท่าฉัน)

3.3 ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory)

ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) ของสกินเนอร์ (Skinner, 1972: 84 อ้างถึงใน จิราภา เต็งไธรัตน์, 2543: 51) เป็นทฤษฎีที่อธิบายว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมมนุษย์ มีผลมาจากการเสริมแรงที่กระตุ้นให้มนุษย์เกิดพฤติกรรมต่างๆ ซ้ำๆ

แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.3.1 ปัจจัยเสริมแรงด้านบวก (Positive reinforcers) เป็นปัจจัยที่สร้างความพอใจให้แก่บุคคล เนื่องจากสิ่งนั้นมีคุณค่าสำหรับบุคคลนั้น ดังนั้น บุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกมาซ้ำๆ กัน หากได้รับการตอบสนองในทางที่ดี เช่น การเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง การขึ้นเงินเดือน รางวัล โบนัส พนักงานดีเด่นประจำปี การชมเชย การยกย่อง การยอมรับในความสามารถ การส่งเสริมสนับสนุน การให้กำลังใจ การให้เกียรติ การประกาศเกียรติคุณในความสามารถ เป็นต้น

3.3.2 ปัจจัยเสริมแรงด้านลบ (Negative reinforcers) เป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ ไม่พอใจ ปัจจัยดังกล่าวตอบสนองในทางไม่ดี ทำให้บุคคลนั้นขาดขวัญ หหมดกำลังใจในการทำงาน

เช่น การถูกทำโทษ การลดเงินเดือน การโยกย้าย ไม่ได้โบนัส ไม่ได้ขึ้นเงินเดือนประจำปี ถูกตำหนิจากหัวหน้า ไม่ได้รับการสนับสนุนในสิ่งที่จะเป็นผลดีและเกิดประโยชน์ต่อการบริหารองค์การ

ทั้งนี้ คอสกราฟ (Cosgrave, 5 กุมภาพันธ์ 2558) ผู้ช่วยจิตแพทย์และที่ปรึกษาด้านการวิจัยของหน่วยงานด้านการอาชีวศึกษาแห่งภาคตะวันออกของประเทศไอร์แลนด์ (the Eastern Vocational Enterprises (EVE), Ireland) ได้ให้ความเห็นว่า การปรับพฤติกรรมและการจูงใจเยาวชนให้เปลี่ยนพฤติกรรมสู่การกระทำที่พึงประสงค์นั้น ไม่ใช่ต้องใช้เพียงปัจจัยเสริมแรงทางบวก (Positive reinforcement) เท่านั้น ทั้งนี้เราสามารถนำปัจจัยเสริมแรงทางลบ (Negative reinforcement) มาใช้เป็นสิ่งจูงใจให้เกิดการแก้ปัญหา เกิดการฝ่าฝืนจากภาวะที่ไม่พึงประสงค์ได้ ยกตัวอย่างเช่น กรณีของเด็กในงานวิจัยของตนเอง ชื่อจอห์น (นามสมมติ) ที่เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงว่า การอุ่นอาหารในเตาไมโครเวฟ จะทำให้อาหารมีความอุ่นและมีรสชาติดีขึ้น แต่ภาชนะที่ใช้อุ่นอาหารนั้น จะมีความร้อนพร้อมกันไปด้วย ซึ่งหากผลอใช้มือเปล่าจับภาชนะนั้น จะทำให้มือฟองประสบการณ์ดังกล่าวทำให้จอห์นไม่ต้องการอุ่นอาหารด้วยไมโครเวฟอีกต่อไป แต่คอสกราฟ (Gavin Cosgrave) ได้ยื่นเงื่อนไข “ยืนยันให้จอห์นดูแลตัวเองเมื่อต้องการรับประทานอาหารอร่อยและต้องฝึกฝนการอุ่นอาหารเองด้วยไมโครเวฟอย่างปลอดภัย โดยจอห์นต้องสวมถุงมือผ้าในตอนที่ใช้มือจับภาชนะที่ร้อนเพื่อให้ผ่านพ้นสภาพการวิตกกังวลเรื่องมือฟองจากความร้อน” เงื่อนไขดังกล่าวสร้างความอดทนใจให้จอห์นเพราะวิตกกังวลเรื่องความร้อนของภาชนะอุ่นอาหารที่อาจทำให้ตนเองมือฟองได้อีกครั้ง อย่างไรก็ตาม จอห์นได้พยายามฝึกฝนการอุ่นอาหารเองด้วยไมโครเวฟโดยสวมถุงมือผ้า และค้นพบว่า การใช้ความพยายามดังกล่าวทำให้ตนเองได้รับประทานอาหารอร่อยพร้อมมีความปลอดภัยไม่ได้รับความเจ็บปวดจากความร้อนของภาชนะอีกแล้ว ทั้งนี้ เงื่อนไขของคอสกราฟ (Gavin Cosgrave) ถือว่าเป็นการนำปัจจัยเสริมแรงทางลบ (Negative reinforcement) มาเป็น “สิ่งจูงใจ” เพื่อให้จอห์นได้รับประทานอาหารอร่อยตามที่ปรารถนาควบคู่กับความสามารถในการผ่านพ้นสภาพการวิตกกังวลเรื่องมือฟองจากความร้อนได้ในเวลาเดียวกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า **แนวคิดเรื่องการจูงใจ ประกอบด้วยกลุ่มทฤษฎีหลัก 3 กลุ่ม คือ (1) ทฤษฎีความต้องการ (Need Theory)** เป็นการอธิบายขั้นแรกหรือส่วนแรกของกระบวนการจูงใจ โดย “ความต้องการ” เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยจูงใจบุคคลหนึ่งๆ ให้ทำงานหรือให้แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา ทฤษฎีความต้องการ (Need Theory) จะระบุถึงปัจจัยภายในอันหมายถึงความขาดแคลนหรือการเสียสภาวะสมดุลทางกายหรือจิตที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ โดยทฤษฎีย่อยที่จัดอยู่ในทฤษฎีความต้องการ (Need Theory) ที่สำคัญ เช่น **ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์ซเบิร์ก (Two - Factor Theory)** **ทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์ (Maslow’s Need Hierarchy Theory)** เป็นต้น (2) **ทฤษฎีกระบวนการจูงใจ (Process Motivation Theory)** เป็นทฤษฎีที่อธิบายว่าบุคคลคิดอย่างไรในการเลือกพฤติกรรมเพื่อจะสนองความต้องการของตน แรงจูงใจเกิดได้อย่างไร เหตุใดบุคคลนั้นๆ จึงเลือกพฤติกรรมบางอย่าง และมีการประเมินความพอใจอย่างไรเมื่อ

บรรลุปเป้าหมายของตนแล้ว และ (3) ทฤษฎีกระบวนการจูงใจที่สำคัญ ได้แก่ ทฤษฎีความคาดหวัง และทฤษฎีความเสมอภาคทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) ของ B.F. Skinner ซึ่งเป็นทฤษฎีที่อธิบายว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมมนุษย์ มีผลมาจากการเสริมแรงที่กระตุ้นให้มนุษย์เกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้น โดยทฤษฎีหลักทั้ง 3 กลุ่มนี้ มีสาระสำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อการกำหนดวิธีการจูงใจเพื่อแก้ปัญหาบุคคลกลุ่มต่างๆ ได้อย่างน่าสนใจ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปรารธนา เขาวนเสฏฐกุล (2556: 65-67) ศึกษาวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยเทคนิคตรัง มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยเทคนิคตรัง วิชาการประเมินผลการปฏิบัติงาน รหัสวิชา 3207-2009 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือประชากรเป็นนักศึกษาในระดับ ปวส. ปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยเทคนิคตรัง ที่ศึกษารายวิชาการประเมินผลการปฏิบัติงาน รหัสวิชา 3207-2009 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมไม่ส่งงานของนักศึกษา มีข้อความจำนวน 15 ข้อ โดยให้นักศึกษาเลือกลำดับสาเหตุของการไม่ส่งงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ สรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาของนักศึกษา ระดับ ปวส. ปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยเทคนิคตรัง แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน ลำดับที่ 1 คือ แบบฝึกหัดยาก ทำไม่ได้ และติดงานในรายวิชาอื่น ๆ โดยคิดจากนักศึกษา 5 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100

อิสริยา วุฒิจันทร์ (2556: 50-54) ศึกษาวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหานักศึกษาไม่ส่งงานตามกำหนดสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง CD101 โรงเรียนพณิชยการเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ เพื่อแก้ปัญหานักศึกษาไม่ส่งงานตามกำหนด ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์นักศึกษาที่ไม่ส่งงานหรือการบ้านตามกำหนด การสังเกตการส่งงานหรือการบ้านจากแบบบันทึกการส่งงานของนักศึกษา ห้อง CD101 จำนวน 6 คน และการใช้ แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักศึกษาในชั้นเรียนต่อนักศึกษาที่ไม่ส่งงานหรือการบ้านตามกำหนด ของนักศึกษาห้อง CD101 จำนวน 34 คน สรุปผลการศึกษา พบว่า หลังจากมีการพูดคุยทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการส่งงานตรงตามเวลาแล้ว นักศึกษากลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ มีการสอบถามเกี่ยวกับงานที่รับมอบหมายจากเพื่อนอยู่ในระดับดี มีความสนใจในการเรียนและงานที่มอบหมายให้สามารถทำได้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นจากเดิม แต่ก็ยังคง

อยู่ในระดับพอใช้ ส่วนความกระตือรือร้นหาข้อมูลในการทำงานนั้น มีเพิ่มขึ้น แต่ก็อยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ภาระงานหรือกิจกรรมที่ทำร่วมกับส่วนกลางไม่ค่อยให้ความร่วมมือ และต้องปรับปรุงพฤติกรรมในด้านนี้

มาลิวรรณ บุญพลอย (2556 : 49-51) ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมการส่งแบบฝึกหัดของนักศึกษาในรายวิชา CSE399 ปฏิบัติการการเขียนชุดคำสั่ง โดยการใช้เทคนิคการเสริมแรง การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาผลของการเสริมแรงในการเรียน เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการส่งแบบฝึกหัด โดยวิธีการเสริมแรงทางบวกและวิธีการเสริมแรงทางลบ เพื่อศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบวิธีการเสริมแรงที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสังเกตพฤติกรรมการส่งแบบฝึกหัดของนักศึกษา แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า เมื่อใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก (การเพิ่มคะแนน) จะกระตุ้นให้นักศึกษามีพฤติกรรมการส่งแบบฝึกหัดส่งเพิ่มขึ้นมากกว่าการใช้วิธีการเสริมแรงทางลบ (การหักคะแนน) โดยนักศึกษาในกลุ่มที่ทำแบบฝึกหัดส่งบางครั้ง มีความสนใจที่จะทำแบบฝึกหัดส่งเพิ่มขึ้น โดยเมื่อได้รับการเสริมแรง จะทำให้มีความสนใจทำแบบฝึกหัดส่งมากขึ้น ทำให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหามากขึ้น และส่งผลต่อคะแนนของนักศึกษาสูงขึ้น

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น สรุปได้ว่า สาเหตุของการไม่งานของนักศึกษา ลำดับที่ 1 คือ แบบฝึกหัดยาก ทำไม่ได้ และติดงานในรายวิชาอื่น ๆ ส่วนผลจากการใช้วิธีการจูงใจหรือเสริมแรงเพื่อแก้ปัญหาการไม่ส่งงานตามกำหนดเวลานั้น สรุปได้ว่า หลังจากมีการพูดคุยทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการส่งงานตรงตามเวลาแล้วนั้น นักศึกษากลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ มีการสอบถามเกี่ยวกับงานที่รับมอบหมายจากเพื่อนอยู่ในระดับดี แต่ความกระตือรือร้นหาข้อมูลในการทำงานนั้นแม้จะเพิ่มขึ้นแต่ก็อยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ เมื่อใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก เช่น ใช้การเพิ่มคะแนน ผลที่เกิดขึ้น คือ สามารถกระตุ้นให้นักศึกษามีพฤติกรรมการส่งแบบฝึกหัดเพิ่มขึ้นมากกว่าการใช้วิธีการเสริมแรงทางลบ เช่น การหักคะแนน

ทั้งนี้ ผลสรุปที่ได้จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวนี้ เป็นแนวทางสำคัญในการกำหนดขอบเขตการศึกษาวิจัยเพื่อหาสาเหตุที่นักศึกษาไม่ส่งงานตามเวลาที่อาจารย์มอบหมาย และนำไปสู่การกำหนดวิธีการจูงใจนักศึกษาให้ส่งงานตามเวลาด้วยการใช้ปัจจัยเสริมแรงที่สอดคล้องกับเงื่อนไขของกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยได้อย่างเหมาะสมต่อไป

บทที่ 3

การดำเนินงานวิจัย

งานวิจัย เรื่อง การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาสาขาวิชาดิจิทัลอาร์ตส์ คณะดิจิทัลมีเดีย ในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ฉบับนี้ เป็นการวิจัยที่เน้นการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ไม่เน้นเก็บข้อมูลเชิงตัวเลขสถิติ ทั้งนี้ เพื่อศึกษาสาเหตุและวิธีการแก้ไขปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาสาขาวิชาดิจิทัลอาร์ตส์ คณะดิจิทัลมีเดีย ในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ขอบเขตการวิจัย
3. ตัวแปรที่ทำการศึกษา
4. เครื่องมือวิจัย
5. วิธีวิจัย
6. การวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิจัย

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557 **จำนวนทั้งสิ้น 25 คน**

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557 และมีพฤติกรรมไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด **จำนวนทั้งสิ้น 5 คน** โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling Technique) ตามเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้กำหนด

เกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง 4 ข้อ มีดังนี้

- 1.2.1 เป็นนักศึกษาที่แสดงพฤติกรรมไม่สนใจในเนื้อหาของบทเรียนและกิจกรรมในชั้นเรียน
- 1.2.2 เป็นนักศึกษาที่แสดงพฤติกรรมไม่เข้าใจในคำสั่งเกี่ยวกับชิ้นงานที่อาจารย์มอบหมาย
- 1.2.3 เป็นนักศึกษาที่แสดงพฤติกรรมไม่ส่งงานตามที่อาจารย์มอบหมาย
- 1.2.4 เป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ 5 อันดับของชั้นเรียน

2. ขอบเขตของการวิจัย

2.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

2.1.1 ข้อมูลภูมิหลังและลักษณะการดำรงชีวิตของนักศึกษาในกลุ่มที่ไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด

2.1.2 ข้อมูลทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการส่งงานตามที่อาจารย์กำหนดในประเด็นย่อยต่อไปนี้

1) วิธีการสอนของอาจารย์ เช่น การบรรยาย การยกตัวอย่างประกอบ การสาธิต การใช้สื่อประกอบการอธิบายเนื้อหา การชี้แนะแนวทางการทำชิ้นงานเพื่อการฝึกฝนและเก็บคะแนน

2) วิธีการมอบหมายงานของอาจารย์ผู้สอน เช่น มีการอธิบายรายละเอียดคำสั่งชิ้นงาน ยกตัวอย่างประกอบการอธิบายคำสั่งชิ้นงาน ชี้แนะแนวทางการผลิตชิ้นงาน

2.1.3 ข้อมูลสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด :

1) สาเหตุจากปัจจัยภายในของผู้เรียน (เช่น ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการเงินที่ใช้ในการซื้อวัสดุผลิตชิ้นงาน ปัญหาหนี้ส่วนตัว ปัญหาด้านเวลาที่ทำงานหารายได้ด้วยตนเองพร้อมกับการเรียน)

2) สาเหตุจากปัจจัยภายนอกของผู้เรียน (เช่น ปัญหาจากจำนวนวิชาที่เรียนและปริมาณงาน การบ้านมีมาก ปัญหาจากวิธีการมอบหมายงานของอาจารย์ผู้สอน และช่วงเวลาที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดให้ส่งงาน)

2.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมาย **โดยนำเสนอผลลัพธ์จากการจงใจ** เพื่อแก้ปัญหานักศึกษากลุ่มเป้าหมายให้ส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ตามที่อาจารย์ผู้สอน

โดยเนื้อหาในส่วนนี้ เป็นการอธิบายความเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมส่งงานที่เกิดขึ้นหลังจากใช้วิธีการจงใจ ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

1) ความเปลี่ยนแปลงด้านความเข้าใจในคำสั่งมอบหมายงานจากอาจารย์ผู้สอน โดยใช้ **แบบบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรม** เป็นเครื่องมือบันทึกผลลัพธ์

2) ความเปลี่ยนแปลงด้านการยอมรับคำสั่งมอบหมายงานจากอาจารย์ผู้สอน โดยใช้ **แบบบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรม** เป็นเครื่องมือบันทึกผลลัพธ์

3) ความเปลี่ยนแปลงด้านความตรงต่อเวลาของนักศึกษาในการส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด โดยใช้ **แบบบันทึกการส่งงาน** ของนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมาย (Assignment Check-List) เป็นเครื่องมือติดตามผลการใช้วิธีการจงใจ

2.2 ขอบเขตด้านระยะการศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในระยะเวลา 5 เดือน ตั้งแต่เดือนมีนาคม-กรกฎาคม 2558

2.3 ขอบเขตด้านสถานที่การศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในอาคารเรียนสำหรับการเรียนการสอน รายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557 คณะดิจิทัลมีเดีย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

3. ตัวแปรที่ทำการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ กำหนดตัวแปรดังนี้

ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการจูงใจที่พัฒนาโดยผู้วิจัย

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการส่งงานของนักศึกษา

4. เครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย

4.1 แบบบันทึกผลการสัมภาษณ์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ลักษณะการดำรงชีวิต ทัศนคติ และสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมของนักศึกษาในกลุ่มที่ไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด

4.2 แบบบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลลัพธ์จากวิธีการจูงใจ

4.3 แบบบันทึกการส่งงาน ของนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมาย (Assignment Check-List) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลลัพธ์จากวิธีการจูงใจ

5. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

5.1 เกณฑ์การตัดสินเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับ ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ใช้แนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลัก โดยผู้วิจัยกำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลประการหนึ่ง คือ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ซึ่งเครื่องมือวิจัย คือ แบบบันทึกผลการสัมภาษณ์ (interview form) ดังนั้น จึงต้องใช้วิธีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยในแบบของการวิจัยเชิงคุณภาพด้วย ทั้งนี้ (สุวิมล ติรภานันท์ , 2543: 25) ระบุว่า เครื่องมือวิจัยเชิงคุณภาพที่เป็นแบบสัมภาษณ์ (interview form) นั้นสามารถหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ได้อย่างเดียวด้วยการให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาในภาพรวมด้านเนื้อหาที่ต้องสอดคล้องกับประเด็นในวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยในที่นี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการตรวจสอบ “ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ” (Content Validity) เพื่อวัดความเที่ยงตรงระหว่างประเด็นสัมภาษณ์ที่ระบุในแบบบันทึกผลการสัมภาษณ์ (interview form) เทียบกับประเด็นในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ของการวิจัย อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้ ไม่มีการวัดความเที่ยงตรงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เนื่องจากเป็นข้อที่กำหนดให้นำข้อมูลที่ได้จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ไปพัฒนาเป็นแนวทางการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายในรายวิชาดังกล่าวตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด

ทั้งนี้ วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ของการวิจัย ที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบคุณภาพ คือ เพื่อศึกษา ลักษณะการดำรงชีวิต ทัศนคติ และสาเหตุของพฤติกรรมที่ไม่ส่งงานของนักศึกษาในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ของสาขาวิชาศิลปศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ซึ่งผู้วิจัยได้แยกออกเป็นประเด็นย่อย 3 ข้อ ดังนี้

ประเด็นย่อยที่ 1: ลักษณะการดำรงชีวิตที่อาจเกี่ยวข้องกับการส่งงาน / ไม่ส่งงาน ตามที่อาจารย์มอบหมายและในเวลาที่กำหนด

ประเด็นย่อยที่ 2: ทักษะเกี่ยวกับการฝึกทำชิ้นงานและส่งงานตามที่อาจารย์มอบหมายและในเวลาที่กำหนด

ประเด็นย่อยที่ 3: สาเหตุของพฤติกรรมการไม่ส่งงาน

สำหรับเกณฑ์การตัดสินเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับ ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย (ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบบันทึกผลการสัมภาษณ์) นั้น จะพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อย 2 ใน 3 ท่านที่ระบุเหมือนกันว่าประเด็นสัมภาษณ์ข้อนั้นๆ สอดคล้องกับประเด็นย่อยแต่ละข้อภายใต้วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ของการวิจัย โดยเมื่อได้ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย(ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบบันทึกผลการสัมภาษณ์) แล้ว จะนำไปบรรจุในแบบบันทึกผลการสัมภาษณ์และนำไปใช้สัมภาษณ์จริงต่อไป

5.2 ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ “ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ” (Content Validity) ของประเด็นสัมภาษณ์เทียบกับประเด็นในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ของการวิจัย มีรายชื่อดังนี้

5.2.1 รองศาสตราจารย์ จารุพรรณ ทรัพย์ปรง คณบดี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

5.2.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสยศ อรัญยะนาถ อาจารย์ประจำสาขาวิชานิตะศิลป์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

5.2.3 อาจารย์ ดร. ยศนันท์ แยมเมือง อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาศิลปกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

5.3 ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดแบบตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย (แบบบันทึกผลการสัมภาษณ์) และดำเนินการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ สรุปผลได้ตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 สรุปผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบบันทึกผลการสัมภาษณ์)

วัตถุประสงค์การวิจัย	ประเด็นสัมภาษณ์	ผลการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ (ความสอดคล้องของประเด็นเทียบกับวัตถุประสงค์การวิจัย)					
		รศ. จารุพรรณ ทวีทรัพย์รุ่ง		ผศ. จรุงยศ อธิญะนาค		อ. ดร. ยศนันท์ แยมเมือง	
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
ประเด็นย่อยที่ 1: ลักษณะการดำรงชีวิตที่ อาจเกี่ยวข้องกับการส่ง งาน / ไม่ส่งงาน ตามที่ อาจารย์มอบหมายและ ในเวลาที่กำหนด	1.1 หน้าที่หลัก ของนักศึกษา ณ ปัจจุบันเป็น อย่างไร (เช่น เรียนหนังสืออย่าง เดียว ต้องทำงาน ควบคู่กับการเรียน)	✓		✓		✓	
	1.2 สภาพความ เป็นอยู่และรายได้ สำหรับการ ดำรงชีวิตและการ เรียน เป็นอย่างไร	✓		✓		✓	
	1.3 นักศึกษาพัก อาศัยอยู่ไกลจาก มหาวิทยาลัย หรือไม่ และต้อง ใช้เวลาการ เดินทางมาเรียน ยาวนานหรือไม่ อย่างไร		✓		✓	✓	
ประเด็นย่อยที่ 2: ทัศนคติเกี่ยวกับการฝึก ทำชิ้นงานและส่งงาน ตามที่อาจารย์ มอบหมายและในเวลาที่ กำหนด	2.1 มีความคิดเห็น อย่างไรเกี่ยวกับ การฝึกทำชิ้นงาน และส่งงานตามที่ อาจารย์ มอบหมายและใน เวลาที่กำหนด	✓		✓		✓	

วัตถุประสงค์การวิจัย	ประเด็นสัมภาษณ์	ผลการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ (ความสอดคล้องของประเด็นเทียบกับวัตถุประสงค์การวิจัย)					
		รศ. จารุพรรณ ทรัพย์ปรุง		ผศ. จรุงยศ อรัญยะนาค		อ. ดร. ยศนันท์ แยมเมือง	
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
	2.2 มีความ คิดเห็นอย่างไร ระหว่างการเรียนรู้ ที่ต้องทำชิ้นงานส่ง กับการเรียนใน ห้องเรียนอย่าง เดียวโดยไม่ต้องส่ง ชิ้นงานเพิ่มเติม	✓		✓		✓	
ประเด็นย่อยที่ 3: สาเหตุของพฤติกรรม การไม่ส่งงาน	3.1 บุคคลที่เป็น แรงบันดาลใจใน การใช้ชีวิต การ เรียน การทำงาน และปฏิบัติตัวของ ท่าน	✓		✓		✓	
	3.2 บุคคลที่ บั่นทอนกำลังใจ ของท่านในการใช้ ชีวิต การเรียน การทำงาน และ ปฏิบัติตัวของท่าน	✓		✓		✓	
	3.3 นักศึกษาคิด ว่าสาเหตุที่ทำให้ ท่านไม่ส่งงาน คือ อะไร (เช่น งานแต่ ละครังมีมาลกินไป ต้องช่วยเหลืองาน ผู้ปกครองจนไม่มี เวลาทำงานส่ง อาจารย์ ฯลฯ)	✓		✓		✓	

ที่มา: ปรับจาก สุวิมล ตีรกานันท์ (2543: 25)

จากตารางสรุปผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย (ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบบันทึกผลการสัมภาษณ์) อธิบายได้ดังนี้

5.3.1 ประเด็นสัมภาษณ์ที่สอดคล้องกับประเด็นย่อยภายใต้วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ของการวิจัย ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านพิจารณาและมีความคิดเห็นตรงกัน มีดังนี้

ประเด็นย่อยที่ 1: ลักษณะการดำรงชีวิตที่อาจเกี่ยวข้องกับการส่งงาน / ไม่ส่งงาน ตามที่อาจารย์มอบหมายและในเวลาที่กำหนด มีประเด็นสัมภาษณ์ที่สอดคล้อง คือ

1) หน้าที่หลักของนักศึกษา ณ ปัจจุบันเป็นอย่างไร (เช่น เรียนหนังสืออย่างเดียว ต้องทำงานควบคู่กับการเรียน)

2) สภาพความเป็นอยู่และรายได้สำหรับการดำรงชีวิตและการเรียน เป็นอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 2: ทศนคติเกี่ยวกับการฝึกทำชิ้นงานและส่งงานตามที่อาจารย์มอบหมายและในเวลาที่กำหนด มีประเด็นสัมภาษณ์ที่สอดคล้อง คือ

1) มีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการฝึกทำชิ้นงานและส่งงานตามที่อาจารย์มอบหมายและในเวลาที่กำหนด

2) มีความคิดเห็นอย่างไรระหว่างการเรียนรู้ที่ต้องทำชิ้นงานส่งกับการเรียนในห้องเรียนอย่างเดียวโดยไม่ต้องส่งชิ้นงานเพิ่มเติม

ประเด็นย่อยที่ 3: สาเหตุของพฤติกรรมไม่ส่งงาน มีประเด็นสัมภาษณ์ที่สอดคล้อง คือ

1) บุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิต การเรียน การทำงาน และปฏิบัติตัวของท่านคือใคร

2) บุคคลที่บั่นทอนกำลังใจของท่านในการใช้ชีวิต การเรียน การทำงาน และปฏิบัติตัวของท่านคือใคร

3) นักศึกษาคิดว่าสาเหตุที่ทำให้ท่านไม่ส่งงาน คืออะไร (เช่น งานในแต่ละครั้งมีมากเกินไป ต้องช่วยเหลืองานผู้ปกครองจนไม่มีเวลาทำงานส่งอาจารย์ ฯลฯ)

5.3.2 ประเด็นสัมภาษณ์ที่ไม่สอดคล้องกับประเด็นย่อยภายใต้วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ของการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญ 2 ใน 3 ท่านพิจารณาและมีความคิดเห็นตรงกัน ว่าประเด็นสัมภาษณ์ดังกล่าว ไม่สอดคล้อง กับประเด็นย่อยภายใต้วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือ ประเด็นสัมภาษณ์ข้อ 1.3 “นักศึกษาพักอาศัยอยู่ไกลจากมหาวิทยาลัยหรือไม่ และต้องใช้เวลาการเดินทางมาเรียนยาวนานหรือไม่อย่างไร” ซึ่ง **ไม่สอดคล้องกับประเด็นย่อยที่ 1:** ลักษณะการดำรงชีวิตที่อาจเกี่ยวข้องกับการส่งงาน / ไม่ส่งงาน ตามที่อาจารย์มอบหมายและในเวลาที่กำหนด

จากผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย (ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบบันทึกผลการสัมภาษณ์)
ข้างต้น ผู้วิจัยได้นำประเด็นสัมภาษณ์ที่สอดคล้องกับประเด็นย่อยภายใต้วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ของการวิจัยไปบรรจุ
ในแบบบันทึกผลการสัมภาษณ์และนำไปใช้สัมภาษณ์จริงต่อไป (แบบบันทึกผลการสัมภาษณ์ ปรากฏในภาคผนวก)

6. วิธีการวิจัย

วิธีการวิจัย ในที่นี้ หมายถึง **วิธีการจูงใจ** ซึ่งผู้วิจัยนำมาใช้เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหานักศึกษาที่ไม่ส่ง
งานที่อาจารย์มอบหมายในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION)..ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา
2557 ของสาขาศิลปศาสตรบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

6.1 **สิ่งจูงใจ** ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดการจูงใจ และเลือกใช้ “ปัจจัยเสริมแรงด้านลบ” ตามทฤษฎีการ
เสริมแรง (Reinforcement Theory) ของ B.F. Skinner และ “ผลตอบแทนเพื่อกระตุ้นการกระทำ” ตามแนวคิด
องค์ประกอบกระบวนการจูงใจ ของแอนดรูว์ และ มาร์ติน ดังนี้

6.1.1 **ปัจจัยเสริมแรงด้านลบ** ในที่นี้ ผู้วิจัยเลือกใช้ การควบคุมของกลุ่มเพื่อนเพื่อกดดันนักศึกษา
กลุ่มเป้าหมายให้ช่วยทำงานกลุ่มตามที่อาจารย์มอบหมาย

6.1.2 **ผลตอบแทน** ในที่นี้ ผู้วิจัยเลือกใช้สิ่งที่นักศึกษาคาดหวังจากการเรียน เป็นสิ่งจูงใจ
ประกอบด้วย

- 1) คะแนนจิตพิสัยอย่างน้อย 6 จาก 10 คะแนน
- 2) คะแนนการปฏิบัติงาน อย่างน้อย 13 จาก 20 คะแนน
- 3) หลักประกันผลการเรียนอย่างน้อยเกรด C+ หากทำตามทุกเงื่อนไข

6.2 **ขั้นตอนการแก้ปัญหาด้วยวิธีการจูงใจ** มีดังนี้

6.2.1 อาจารย์ผู้สอนรวบรวมรายชื่อนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย ที่คัดเลือกจากเกณฑ์ในข้อ 1.1.2

6.2.2 อาจารย์ผู้สอนนัดหมายนักศึกษากลุ่มเป้าหมายทุกคนเข้าพบ **นอกชั่วโมงเรียน** เพื่ออธิบาย
วัตถุประสงค์ในการเรียกพบ ความสำคัญของการพัฒนาพฤติกรรมผลงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย

6.2.3 อาจารย์ผู้สอนนัดหมายนักศึกษากลุ่มเป้าหมายทุกคนเข้าพบ **นอกชั่วโมงเรียน** เพื่อสัมภาษณ์
เชิงลึก (In-depth Interview) เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมที่ไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด โดยใช้แบบ
บันทึกผลการสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือหลักในการศึกษาสาเหตุดังกล่าว

6.2.4 อาจารย์ผู้สอนสรุปผลการสัมภาษณ์เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์สาเหตุการไม่ส่งงานของ
นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย จากนั้น ผู้วิจัยพิจารณาสาเหตุทั้งหมด แล้วเลือกสาเหตุข้อที่สามารถแก้ปัญหาด้วยวิธีการ
จูงใจตามขอบเขตหน้าที่ของอาจารย์ประจำวิชาและตามความเป็นไปได้ในการดำเนินงานวิจัย เพื่อนำไปสู่การใช้
วิธีการจูงใจขั้นต่อไป

6.2.5 อาจารย์ผู้สอนเริ่มวิธีการจูงใจ ดังนี้

1) **การจูงใจโดยใช้ปัจจัยเสริมแรงด้านลบ** ในที่นี้ ผู้วิจัยเลือกใช้พลังกลุ่มในการควบคุมพฤติกรรมนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายเพื่อกระตุ้นนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายให้ช่วยทำงานกลุ่มตามที่อาจารย์มอบหมาย มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 อาจารย์ผู้สอนกำหนดให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายแต่ละคน แยกไปเป็นสมาชิกในกลุ่มเพื่อนคนอื่นๆ ที่ไม่มีปัญหาด้านพฤติกรรมการทำงาน เพื่อให้กลุ่มเพื่อนช่วยควบคุมนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายให้ช่วยเหลืองานในกลุ่ม ช่วยทำงานในส่วนที่กลุ่มแบ่งงานให้ และส่งงานให้กลุ่มเพื่อนตามที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ อาจารย์ผู้สอนกำหนดระเบียบสำหรับนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายไว้ว่า ต้องช่วยเพื่อนทำงานให้สำเร็จ และหากเกิดพฤติกรรมไม่รับผิดชอบงาน จะส่งผลต่อคะแนนในภาพรวมของทั้งกลุ่มด้วย ทั้งนี้ อาจารย์ผู้สอนใช้พลังกลุ่มในการควบคุมพฤติกรรมนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมาย โดยหากนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายไม่ช่วยเหลืองานกลุ่ม เพื่อนในกลุ่มจะสามารถกดดันด้วยการตำหนิ และแจ้งอาจารย์ผู้สอนให้ทราบได้

ขั้นตอนที่ 2 อาจารย์ผู้สอนมอบหมายโจทย์การทำงาน โดยให้สร้างผลงานจากกระดาษแข็งสร้างสรรค์เพื่อถ่ายทอดงานศิลปะที่ประทับใจหลังจากการทัศนศึกษาที่วัดอรุณราชวราราม

ขั้นตอนที่ 3 อาจารย์ผู้สอนจัดบันทึกพฤติกรรมช่วยเหลืองานกลุ่มของนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายในระหว่างร่วมทำงานภายในกลุ่ม

2) **การจูงใจด้วยผลตอบแทน** ในที่นี้ ผู้วิจัยเลือกใช้สิ่งที่นักศึกษาคาดหวังจากการเรียน เป็นสิ่งจูงใจ (ประกอบด้วย คะแนนจิตพิสัยอย่างน้อย 6 จาก 10 คะแนน คะแนนการปฏิบัติงาน อย่างน้อย 13 จาก 20 คะแนน และหลักประกันผลการเรียนอย่างน้อยเกรด C+ หากทำตามทุกเงื่อนไข) มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 อาจารย์ผู้สอนเรียกนักศึกษากลุ่มเป้าหมายมาพบก่อนเลิกชั้นเรียน เพื่อ (1) สอบถามความเข้าใจในการสร้างชิ้นงานตามที่มอบหมายหลังจากการทัศนศึกษาที่วัดอรุณราชวราราม และย้เวลาการทำงานที่อาจารย์กำหนด โดยอาจารย์ผู้สอนจัดบันทึกผลการสอบถามความเข้าใจไว้ใน **แบบบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรม**

ขั้นตอนที่ 2 อาจารย์ผู้สอนชี้แจงนักศึกษากลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับผลตอบแทนที่นักศึกษากลุ่มเป้าหมายจะได้รับหากปรับพฤติกรรมการทำงานที่ดี

ขั้นตอนที่ 3 อาจารย์ผู้สอนบันทึกพฤติกรรมการทำงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายหลังจากการใช้สิ่งจูงใจทั้ง 2 ประเภท ในข้อ 6.2.5 ข้างต้น

7. การวิเคราะห์และการนำเสนอผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อประมวล สรุป และวิเคราะห์สาเหตุการไม่ส่งงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำไปสู่การกำหนดแนวทางแก้ปัญหาที่ทำให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายปรับพฤติกรรมใหม่และส่งงานตามที่อาจารย์มอบหมายได้ในที่สุด โดยนำเสนอผลการวิจัยในลักษณะการอธิบายความเชิงพรรณนา

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิจัย

งานวิจัย เรื่อง การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาสาขาวิชาดิจิทัลอาร์ตส์ คณะดิจิทัลมีเดีย ในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ฉบับนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเครื่องมือวิจัยที่ระบุไว้ในบทที่ 3 ซึ่งข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพใน 2 ส่วนหลัก คือ

1. ข้อมูลภูมิหลัง ลักษณะการดำรงชีวิต ทักษะ และสาเหตุของพฤติกรรมไม่ส่งงานของนักศึกษาในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION)
2. แนวทางการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย : ผลลัพธ์จากการตั้งใจเพื่อแก้ปัญหานักศึกษาไม่ส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด
ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อมูลภูมิหลัง ลักษณะการดำรงชีวิต ทักษะ และสาเหตุของพฤติกรรมไม่ส่งงานของนักศึกษาในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION)

1.1 ข้อมูลภูมิหลังและลักษณะการดำรงชีวิตของนักศึกษากลุ่มที่ไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด

นักศึกษาคนที่ 1 (นามสมมติ) (สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2558) อายุ 20 ปี ระบุว่า การดำรงชีวิตของตน มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี สุขสบาย มีเงินใช้จ่ายสำหรับการดำรงชีวิตและการเรียนอย่างเพียงพอ แต่เลือกที่จะต้องทำงานหารายได้เพิ่มเติมพร้อมกับการเรียนหนังสือในเวลาเดียวกัน ทั้งนี้ บุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิต การเรียน การทำงาน และการปฏิบัติตัวในชีวิตประจำวัน คือ ผู้ปกครองที่เลี้ยงดูและส่งเงินให้เป็นค่าเล่าเรียน นอกจากนี้ บุคคลที่เป็นปัจจัยบั่นทอนกำลังใจในการใช้ชีวิต การเรียน การทำงาน และการปฏิบัติตัวในชีวิตประจำวัน คือ อาจารย์ผู้สอนบางท่านที่ปฏิบัติต่อนักศึกษาไม่เท่าเทียมกันรวมทั้งใช้คำพูดและกิริยาไม่ส่งเสริมกำลังใจนักศึกษา นอกจากนี้ วิธีการสอนของอาจารย์ มีความน่าสนใจเนื่องจากการยกตัวอย่างประกอบด้วยภาพที่สวยงาม และยกกรณีศึกษาที่ทันสมัย แปลกใหม่ ส่วนวิธีการมอบหมายงานนั้น บางครั้งผู้เรียนไม่เข้าใจคำสั่งของอาจารย์เนื่องจากอาจารย์อธิบายงานอย่างรวดเร็ว

นักศึกษาคนที่ 2 (นามสมมติ) (สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2558) อายุ 21 ปี ระบุว่า การดำรงชีวิตของตน มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีค่อนข้างขัดสนซึ่งเป็นข้อจำกัดในการดำรงชีวิตและการเรียน และต้องเรียนหนังสือควบคู่กับการช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานในเวลาเดียวกัน ส่วนบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิต การเรียน การทำงาน และการปฏิบัติตัวในชีวิตประจำวัน คือ นักร้องนักแสดง นอกจากนี้ บุคคลที่เป็นปัจจัยบั่นทอนกำลังใจในการเรียน คือ กลุ่มเพื่อนสนิท

นักศึกษาคนที่ 3 (นามสมมติ) (สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2558) อายุ 20 ปี ระบุว่า การดำรงชีวิตของตน มีสภาพความเป็นอยู่ที่ค่อนข้างขัดสนซึ่งเป็นข้อจำกัดในการดำรงชีวิตและการเรียน และจะต้องทำงานหารายได้พร้อมกับการเรียนหนังสือในเวลาเดียวกัน ส่วนบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิต การเรียน และการทำงาน คือ บุคคลที่เป็นผู้อาวุโสในสายอาชีพด้านงานดิจิทัล อย่างไรก็ตาม ในความคิดเห็นของตน แม้จะมีความขัดสน แต่ก็ไม่มีบุคคลใดที่เป็นปัจจัยบั่นทอนกำลังใจในการใช้ชีวิต และการเรียน นอกจากนี้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนและการมอบหมายงานของอาจารย์ว่า อาจารย์บรรยายเนื้อหาการเรียนโดยยกตัวอย่างประกอบที่น่าสนใจ และทันสมัย ส่วนการมอบหมายงานนั้น อาจารย์อธิบายคำสั่งได้ชัดเจนพอสมควร ไม่อธิบายเร็วเกินไป และมีน้อยครั้งที่ไม่เข้าใจในคำสั่งงานของอาจารย์

นักศึกษาคนที่ 4 (นามสมมติ) (สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2558) อายุ 20 ปี ระบุว่า การดำรงชีวิตของตน มีสภาพความเป็นอยู่ที่สบายระดับปานกลางไม่ยุ่งมีมากและไม่ขัดสน มีรายได้พอใช้ตามความจำเป็น โดยพยายามทำหน้าที่ในการเรียนโดยแบ่งเวลาไปทำกิจกรรมอื่นๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม ส่วนบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิต การเรียน และการทำงาน คือ ทุกบุคคลที่ได้พบเจอในประสบการณ์ชีวิต โดยบุคคลเหล่านั้น ต่างก็เป็นตัวอย่างในการดำรงชีวิตด้านต่างๆ ทั้งนี้ ในความคิดเห็นของตน บุคคลที่เป็นปัจจัยบั่นทอนกำลังใจในการใช้ชีวิต และการเรียน คือ บุคคลที่พูดจาไม่เหมาะสมและไม่ให้กำลังใจ ส่วนวิธีการสอนของอาจารย์นั้น มีสิ่งที่น่าสนใจคือ สื่อการเรียนที่มีภาพประกอบซึ่งช่วยให้เข้าใจในเนื้อหาและเกิดความสนใจในบทเรียนมากขึ้น ส่วนวิธีการมอบหมายงานของอาจารย์นั้น ในบางครั้งอาจารย์อธิบายคำสั่งงานเร็วเกินไป ทำให้ไม่เข้าใจคำสั่งงานของอาจารย์ นอกจากนี้ งานบางงานที่อาจารย์มอบหมายนั้น ยังไม่น่าสนใจเท่าที่ควร ซึ่งอาจารย์ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาเสนอหัวข้องานที่ต้องการทำตามความเหมาะสม

นักศึกษาคนที่ 5 (นามสมมติ) (สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2558) อายุ 21 ปี ระบุว่า การดำรงชีวิตของตน มีสภาพความเป็นอยู่ที่สุขสบาย มีเงินใช้จ่ายในการดำรงชีวิตและการเรียนอย่างเพียงพอ โดยตนเองเรียนอย่างเดียว ไม่ต้องทำงานระหว่างเรียน ทั้งนี้ บุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิต การเรียน และการทำงาน คือ กลุ่มเพื่อนสนิท ส่วนบุคคลที่เป็นปัจจัยบั่นทอนกำลังใจในการใช้ชีวิต และการเรียนนั้นไม่มี สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการสอนของอาจารย์นั้น มีความคิดเห็นว่า อาจารย์อธิบายเร็วเกินไป ส่วนวิธีการมอบหมายงานของอาจารย์นั้น มีความคิดเห็นว่า งานที่อาจารย์มอบหมายจะต้องใช้ทักษะการสร้างงานด้วยมือ ซึ่งไม่ใช่ความถนัดของตนเอง โดยตนเองถนัดสร้างผลงานด้วยคอมพิวเตอร์ และสนใจสร้างงานแบบดิจิทัลอาร์ตส์มากกว่างานประเภทอื่น

1.2 ทศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด

นักศึกษาคนที่ 1 มีทศนคติเกี่ยวกับการส่งงานที่อาจารย์มอบหมาย โดยระบุว่า

“...การที่อาจารย์ผู้สอนให้โอกาสนักศึกษาได้ฝึกทำชิ้นงานและส่งงานตามที่อาจารย์มอบหมายนั้น เป็นสิ่งที่มีประโยชน์มากต่อการเรียน ต่อผลการเรียน และต่อการทำงานในอนาคต...”

(นักศึกษาคนที่ 1 [นามสมมติ], สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2558)

ทั้งนี้ วิธีการสอนของอาจารย์ คือ การบรรยาย และยกตัวอย่างประกอบประกอบเนื้อหา นอกจากนี้ เนื้อหาในชั้นเรียนเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการผลิตชิ้นงานในเชิงปฏิบัติของผู้เรียน ส่วนการมอบหมายงาน ของอาจารย์นั้น อาจารย์มีการชี้แนะแนวทางการผลิตชิ้นงาน แต่การกำหนดช่วงเวลาการส่งงานนั้น จะใกล้เคียงกับ กำหนดการส่งงานในรายวิชาอื่นๆ ที่สอนโดยอาจารย์ท่านอื่น

นักศึกษาคนที่ 2 มีทัศนคติเกี่ยวกับการส่งงานที่อาจารย์มอบหมาย โดยระบุว่า

“...งานที่อาจารย์มอบหมายนั้น เป็นสิ่งที่มีประโยชน์มากต่อผลการเรียน แต่ตนเองยังไม่สามารถทำ ชิ้นงานและส่งงานได้ตามเวลาแม้ว่าจะยอมรับว่างานที่อาจารย์มอบหมายนั้นมีความประโยชน์ นอกจากนี้ ยังมี ความคิดเห็นว่า การสอนของอาจารย์มีการยกตัวอย่างประกอบ และเนื้อหาของบทเรียนน่าสนใจ ส่วนการมอบหมาย งานนั้น มีบ้างบางครั้งที่ไม่เข้าใจคำสั่งงานของอาจารย์...”

(นักศึกษาคนที่ 2 [นามสมมติ], สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2558)

นักศึกษาคนที่ 3 มีทัศนคติเกี่ยวกับการส่งงานที่อาจารย์มอบหมาย โดยระบุว่า

“...งานภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่อาจารย์มอบหมายนั้น มีประโยชน์มากต่อการเรียน และต่อการทำงานในอนาคต...”

(นักศึกษาคนที่ 3 [นามสมมติ], สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2558)

ในขณะที่ นักศึกษาคนที่ 4 มีทัศนคติเกี่ยวกับการส่งงานที่อาจารย์มอบหมาย โดยระบุว่า

“...งานที่อาจารย์มอบหมายจะเกิดประโยชน์ต่อการเรียนได้นั้น ก็ต่อเมื่องานนั้นตรงตามความสนใจ ของนักศึกษา...”

(นักศึกษาคนที่ 4 [นามสมมติ], สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2558)

นอกจากนี้ นักศึกษาคนที่ 5 มีทัศนคติเกี่ยวกับการส่งงานที่อาจารย์มอบหมาย โดยระบุว่า

“...การส่งงานที่อาจารย์มอบหมาย เป็นประโยชน์ต่อการเรียน แต่หากจะให้งานนั้นน่าสนใจ และ นักศึกษามุ่งส่งงานอาจารย์มากขึ้น ต้องเป็นงานที่ตรงตามความสนใจของนักศึกษา ...”

(นักศึกษาคนที่ 5 [นามสมมติ], สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2558)

1.3 สาเหตุที่ทำให้ นักศึกษากลุ่มเป้าหมายไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด

นักศึกษาคนที่ 1 (นามสมมติ) (สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2558) ระบุถึงสาเหตุที่ทำให้ตนเองไม่ส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ตามที่อาจารย์กำหนด สรุปได้ว่า เกิดจากสาเหตุอันดับแรก คือ ปัญหาจากจำนวนวิชาที่เรียนในภาคการศึกษาเดียวกันและปริมาณงานที่อาจารย์ในทุกวิชามอบหมายนั้นมีจำนวนมาก และสาเหตุอันดับสอง คือ ความไม่เข้าใจในคำสั่งงานของอาจารย์ในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION)

นักศึกษาคนที่ 2 (นามสมมติ) (สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2558) ระบุถึงสาเหตุที่ทำให้ตนเองไม่ส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ตามที่อาจารย์กำหนด สรุปได้ว่า ต้นเหตุที่ตนเองไม่ส่งงานที่อาจารย์มอบหมาย สาเหตุแรก คือ มีเวลาน้อยเนื่องจากต้องเรียนและทำงานที่อาจารย์มอบหมายในหลายวิชา ส่วนสาเหตุที่สอง คือ ต้องช่วยเหลืองานผู้ปกครองจนไม่มีเวลาทำงานส่งอาจารย์ ทั้งนี้ นายสุรัตน์ อังคะนพิน ระบุว่า “...ต้องทำงานด้วยเรียนด้วย หนักมากเลยไม่สามารถส่งงานตามเวลา...”

นักศึกษาคนที่ 3 (นามสมมติ) กล่าวถึงสาเหตุอันดับแรกของการไม่ส่งงานที่อาจารย์มอบหมาย โดยระบุว่า

“...ตนเองมีเวลาน้อยเนื่องจากต้องเรียนและทำงานที่อาจารย์มอบหมายในหลายวิชา สาเหตุอันดับสอง คือ ต้องช่วยเหลืองานผู้ปกครองจนไม่มีเวลาทำงานส่งอาจารย์...”

(นักศึกษาคนที่ 3 [นามสมมติ], สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2558)

นักศึกษาคนที่ 4 (นามสมมติ) (สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2558) แสดงความคิดเห็นว่า สาเหตุอันดับแรกของการไม่ส่งงานที่อาจารย์มอบหมาย สรุปได้ว่า งานที่อาจารย์มอบหมายไม่น่าสนใจ และสาเหตุอันดับสอง คือ ไม่เข้าใจคำสั่งอาจารย์

นักศึกษาคนที่ 5 (นามสมมติ) (สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2558) แสดงความคิดเห็นสรุปได้ว่า สาเหตุแรกที่ไม่ส่งงานอาจารย์ คือ มีงานในแต่ละครั้งมากเกินไป สาเหตุอันดับสอง คือ มีเวลาน้อยเนื่องจากต้องเรียนและทำงานที่อาจารย์มอบหมายในหลายวิชา

1.4 บทสรุปข้อมูลทั่วไป ลักษณะการดำรงชีวิต ทักษะคติ และสาเหตุของพฤติกรรมไม่ส่งงานของนักศึกษาในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION)

1.4.1 ข้อมูลภูมิหลังและลักษณะการดำรงชีวิตของนักศึกษากลุ่มที่ไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด

นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย 2 จาก 5 คน มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีสุขภาพดี มีเงินใช้จ่ายสำหรับการดำรงชีวิตและการเรียนอย่างเพียงพอ ส่วนนักศึกษา 1 คน จาก 5 คน มีสภาพความเป็นอยู่ในฐานะปานกลาง และนักศึกษาอีก 2 คน จาก 5 คน มีสภาพความเป็นอยู่ที่ขัดสน ต้องช่วยผู้ปกครองทำงานควบคู่กับการเรียน จึงเป็นข้อจำกัดของการเรียนและการทำงานส่งอาจารย์

นักศึกษา 4 ใน 5 คน มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันเกี่ยวกับวิธีการสอนของอาจารย์ที่มีความน่าสนใจเนื่องจากมีการยกตัวอย่างประกอบด้วยภาพที่สวยงาม และหยิบยกกรณีศึกษาที่ทันสมัย แปลกใหม่ ส่วนวิธีการมอบหมายงานนั้น บางครั้งผู้เรียนไม่เข้าใจคำสั่งของอาจารย์เนื่องจากอาจารย์อธิบายอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ นักศึกษา 2 จาก 5 คน ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า งานที่อาจารย์มอบหมาย บางครั้งไม่สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจส่วนตัวของนักศึกษาบางคน

1.4.2 ทศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด

นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย 4 คน จาก 5 คน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องการส่งงานที่อาจารย์มอบหมาย โดยมีความเห็นว่า งานที่อาจารย์มอบหมายให้ทำและให้ส่งตามเวลานั้น มีประโยชน์ต่อการเรียน ต่อผลการเรียน และต่อการทำงานในอนาคต อย่างไรก็ตาม นักศึกษา 1 คน จาก 5 คน ระบุว่า งานที่อาจารย์มอบหมายนั้น จะเกิดประโยชน์มากขึ้นหากเป็นงานที่ตรงตามความถนัดของนักศึกษา ซึ่งงานที่ตรงตามความถนัดของนักศึกษานั้น จะทำให้นักศึกษามีความสนใจมากขึ้นในการทำงานเพื่อส่งอาจารย์

1.4.3 สาเหตุที่ทำให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด สาเหตุที่ทำให้

นักศึกษากลุ่มเป้าหมายไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด สรุปได้ดังนี้คือ

1) ต้องเรียนหลายวิชาและต้องทำงานที่อาจารย์มอบหมายในหลายวิชาซึ่งต้องส่งงานในเวลาใกล้เคียงกัน

2) นักศึกษาไม่เข้าใจในคำสั่งงานของอาจารย์ในรายวิชา

3) ต้องช่วยเหลืองานผู้ปกครองจนไม่มีเวลาทำงานส่งอาจารย์

4) งานที่อาจารย์มอบหมายไม่น่าสนใจ

จากสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย ดังที่สรุปไว้ในข้อ 1.4 ข้างต้น ผู้วิจัยได้พิจารณาสาเหตุทั้ง 4 ข้อ และเลือกสาเหตุข้อที่สามารถแก้ปัญหาด้วยวิธีการมุ่งใจตามขอบเขตหน้าที่ของอาจารย์ประจำวิชาและตามความเป็นไปได้ในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ โดยผู้วิจัยมีผลการพิจารณาดังนี้

สาเหตุข้อ 1 นักศึกษาต้องเรียนหลายวิชาและต้องทำงานที่อาจารย์มอบหมายในหลายวิชาซึ่งต้องส่งงานในเวลาใกล้เคียงกัน สาเหตุข้อนี้ เป็นภาระงานที่เกินขอบเขตหน้าที่ของผู้วิจัยซึ่งไม่สามารถปรับลดจำนวนรายวิชาในภาคการศึกษาหนึ่งๆ ได้

สาเหตุข้อ 2 นักศึกษาไม่เข้าใจในคำสั่งงานของอาจารย์ในรายวิชา สาเหตุข้อนี้ เป็นภาระงานที่อยู่ในขอบเขตหน้าที่ของผู้วิจัยซึ่งสามารถอธิบายคำสั่งงานให้นักศึกษาเข้าใจมากขึ้นได้

สาเหตุข้อ 3 ต้องช่วยเหลืองานผู้ปกครองจนไม่มีเวลาทำงานส่งอาจารย์ สาเหตุข้อนี้ เป็นภาระงานที่เกินขอบเขตหน้าที่ของผู้วิจัย ซึ่งผู้วิจัยทำหน้าที่ได้เพียงการให้คำปรึกษาและให้กำลังใจตามความเหมาะสม

สาเหตุข้อ 4 งานที่อาจารย์มอบหมายไม่น่าสนใจ สาเหตุข้อนี้ เป็นภาระงานที่อยู่ในขอบเขตหน้าที่ของผู้วิจัยซึ่งสามารถออกแบบงานให้สอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษายอมรับคำสั่งงานและทำงานส่งอาจารย์ด้วยความสมัครใจ

จากผลการพิจารณาข้างต้น ผู้วิจัยจึง เลือกสาเหตุข้อ 2 (นักศึกษาไม่เข้าใจในคำสั่งงานของอาจารย์ในรายวิชา) และสาเหตุข้อ 4 (งานที่อาจารย์มอบหมายไม่น่าสนใจ) มาให้เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งในการกำหนดวิธีการจูงใจให้นักศึกษาส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด

2. แนวทางการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย : ผลลัพธ์จากการจูงใจเพื่อแก้ปัญหา นักศึกษาไม่ส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงประยุกต์ใช้ แนวคิดการจูงใจ 2 ส่วนคือ ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) ของสกินเนอร์ (Skinner, 1972: 84 อ้างถึงใน จิราภา เต็งไตรรัตน์ , 2543: 51) ในส่วนของ “ปัจจัยเสริมแรงด้านลบเพื่อการจูงใจ” และแนวคิดกระบวนการจูงใจของเอลเลียท และ โควิงตัน (Elliot and Covington, 2001: 2) ที่ระบุให้ใช้ “รางวัลหรือผลตอบแทน” เป็นปัจจัยส่งเสริมให้เกิดการกระทำที่พึงประสงค์ โดยผู้วิจัยนำแนวคิดดังกล่าวมากำหนดให้เป็น “สิ่งจูงใจ” เพื่อใช้เป็นแนวทางการแก้ปัญหานักศึกษากลุ่มเป้าหมายไม่ส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) มีดังนี้

2.1 สิ่งจูงใจ

2.1.1 สิ่งจูงใจจากปัจจัยเสริมแรงด้านลบ ในที่นี้ ผู้วิจัยเลือกใช้ พลังกลุ่มในการควบคุมพฤติกรรม นักศึกษากลุ่มเป้าหมายเพื่อกดดันนักศึกษากลุ่มเป้าหมายให้ช่วยทำงานกลุ่มตามที่อาจารย์มอบหมาย

2.1.2 สิ่งจูงใจจากผลตอบแทน ในที่นี้ ผู้วิจัยเลือกใช้สิ่งที่น่าสนใจจากคาดหวังจากการเรียน เป็นสิ่งจูงใจ ประกอบด้วย

- 1) คะแนนจิตพิสัยอย่างน้อย 6 จาก 10 คะแนน
- 2) คะแนนการปฏิบัติงาน อย่างน้อย 13 จาก 20 คะแนน
- 3) หลักประกันผลการเรียนอย่างน้อยเกรด C+ หากทำตามทุกเงื่อนไข

2.2 คำสั่งมอบหมายงานจากอาจารย์ผู้สอน

ผู้สอนกำหนดโจทย์ให้นักศึกษาสร้างผลงานจากกระดาษแข็งสร้างสรรค์เพื่อถ่ายทอดงานศิลปะที่ประทับใจหลังจากการทัศนศึกษาที่วัดอรุณราชวราราม

2.3 ผลลัพธ์จากการตั้งใจ

ผลลัพธ์จากการตั้งใจเพื่อแก้ปัญหานักศึกษาไม่ส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) มีดังนี้

2.3.1 การใช้ “การควบคุมของกลุ่มเพื่อนเพื่อกระตุ้นนักศึกษากลุ่มเป้าหมายให้ช่วยทำงานกลุ่มตามที่อาจารย์มอบหมาย” เป็นสิ่งตั้งใจ

1) ความเปลี่ยนแปลงด้านความเข้าใจในคำสั่งมอบหมายงานจากอาจารย์ผู้สอน

นักศึกษากลุ่มเป้าหมายทั้ง 5 คน มีความเข้าใจในคำสั่งมอบหมายงานจากอาจารย์ผู้สอนมากขึ้น โดยพิจารณาจากคำกล่าวของกลุ่มเพื่อนที่ระบุว่า นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย ทำงานส่วนที่ได้รับมอบหมาย ถูกต้องตามคำสั่งของอาจารย์ โดยผลงานของนักศึกษาทั้ง 5 คน มีความถูกต้องทั้งรูปแบบของงาน ขนาดของงาน ผลงานที่สร้างสรรค์นั้นตรงตามโจทย์ที่อาจารย์กำหนดไว้

2) ความเปลี่ยนแปลงด้านการยอมรับคำสั่งมอบหมายงานจากอาจารย์ผู้สอน

นักศึกษากลุ่มเป้าหมายทั้ง 5 คน ได้รับงานที่ตรงตามความสนใจของแต่ละคน โดยผู้วิจัยออกแบบงานให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นสมาชิกของกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมการส่งงานปกติได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น และให้ใช้คอมพิวเตอร์ในการสร้างต้นแบบผลงานแทนการใช้ทักษะการเขียนงานด้วยมือเพื่อนำไปพัฒนาเป็นชิ้นงานส่วนหนึ่งสำหรับประกอบเป็นผลงานกระดาษแข็งสร้างสรรค์ของทั้งกลุ่ม เพื่อถ่ายทอดงานศิลปะที่ประทับใจหลังจากการทัศนศึกษาที่วัดอรุณราชวราราม โดยนักศึกษากลุ่มเป้าหมายยินยอมให้ความร่วมมือช่วยเหลืองานของกลุ่มภายใต้การควบคุมของกลุ่ม ซึ่งกลุ่มได้ใช้วิธีการตำหนิและแจ้งให้อาจารย์ทราบเมื่อนักศึกษากลุ่มเป้าหมายไม่ช่วยงานกลุ่ม

3) ความเปลี่ยนแปลงด้านความตรงต่อเวลาของนักศึกษาในการส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด

นักศึกษากลุ่มเป้าหมายทั้ง 5 คน มีการส่งงานให้กลุ่มเพื่อนที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่ตามที่กลุ่มกำหนดก่อนจะประกอบเป็นชิ้นงานของกลุ่มและส่งให้อาจารย์ตรงตามเวลา โดยผลงานที่ส่งอาจารย์เป็นไปตามแนวทางการมอบหมายงานใหม่ของอาจารย์ที่ระบุไว้ในข้อ 2.2

2.3.2 การใช้ “ข้อเสนอผลตอบแทน 3 ส่วน : คะแนนจิตพิสัยอย่างน้อย 6 จาก 10 คะแนน คะแนนการปฏิบัติงาน อย่างน้อย 13 จาก 20 คะแนน และหลักประกันผลการเรียนอย่างน้อยเกรด C+ หากทำตามทุกเงื่อนไข ” เป็นสิ่งจูงใจ

นักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายทั้ง 5 คน แสดงพฤติกรรมยอมรับในผลตอบแทนที่อาจารย์เสนอ โดยพิจารณาจากผลการให้สัมภาษณ์และการสังเกตพฤติกรรมการทำงานส่งอาจารย์ตามเงื่อนไข ซึ่งเมื่อนักศึกษา กลุ่มเป้าหมายทำงานส่งอาจารย์อย่างครบถ้วน ถูกต้อง และตรงตามเวลาที่อาจารย์มอบหมายแล้ว อาจารย์ได้ให้ สิ่งตอบแทนแก่นักศึกษาตามที่เสนอไว้ ซึ่งนักศึกษาแสดงความยินดีกับผลการเรียนของตน โดยพิจารณาจากการ พุดคุยผ่านการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการและการสังเกตพฤติกรรม

2.3.3 สรุปผลลัพธ์จากการจูงใจเพื่อแก้ปัญหา นักศึกษาไม่ส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะ นิยม (ART APPRECIATION)

จากการเลือกสาเหตุ 2 ข้อ (นักศึกษาไม่เข้าใจในคำสั่งงานของอาจารย์ในรายวิชา และงานที่ อาจารย์มอบหมายไม่น่าสนใจ) ให้เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งในการกำหนดวิธีการจูงใจ (ใช้สิ่งจูงใจจากปัจจัย เสริมแรงด้านลบ และสิ่งจูงใจจากผลตอบแทน) รวมทั้งอาจารย์ผู้สอนกำหนดโจทย์คำสั่งงาน (ให้นักศึกษาสร้าง ผลงานจากกระดาษแข็งสร้างสรรค์เพื่อถ่ายทอดงานศิลปะที่ประทับใจหลังจากการทัศนศึกษาที่วัดอรุณราชวราราม) นั้น ผลสรุปของใช้วิธีการจูงใจให้นักศึกษาส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) สรุปได้ ดังนี้คือ

- 1) นักศึกษากลุ่มเป้าหมายมีความเข้าใจในคำสั่งมอบหมายงานจากอาจารย์ผู้สอนมากขึ้น โดยพิจารณาจากการส่งงานให้กลุ่มเพื่อนที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่ตามที่กลุ่มกำหนดก่อนจะประกอบเป็นชิ้นงานของกลุ่ม ซึ่งเป็นไปตามโจทย์ที่อาจารย์กำหนดอย่างครบถ้วน
- 2) นักศึกษากลุ่มเป้าหมายแสดงพฤติกรรมยอมรับในแนวทางการมอบหมายงานของอาจารย์ โดยยินยอมให้ความร่วมมือช่วยเหลืองานของกลุ่มภายใต้การควบคุมของกลุ่ม ซึ่งการควบคุมของกลุ่มดังกล่าวทำให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายแสดงเจตนาและมีพฤติกรรมในการทำงานส่งอาจารย์ในรูปแบบและในช่วงเวลาที่อาจารย์ กำหนด
- 3) นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย มีการส่งงานให้กลุ่มเพื่อนที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่ตามที่กลุ่มกำหนด ก่อนจะประกอบเป็นชิ้นงานของกลุ่มและส่งให้อาจารย์ตรงตามเวลา โดยผลงานที่ส่งอาจารย์เป็นไปตามแนวทางการ มอบหมายงานของอาจารย์ที่ระบุไว้ในข้อ 2.2
- 4) ผลงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายที่มีส่วนช่วยกลุ่มเพื่อนทำงานจนสำเร็จและส่งอาจารย์ ตามที่อาจารย์กำหนด มีดังนี้
 - (4.1) ผลงานกระดาษแข็งสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่ 1 เพื่อถ่ายทอดความประทับใจ เกี่ยวกับพระปรางค์องค์เล็กในวัดอรุณราชวราราม

(4.2) ผลงานกระดาษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่ 2 เพื่อถ่ายทอดความประทับใจเกี่ยวกับยักษ์วัดอรุณราชวราราม (ยักษ์วัดแจ้ง)

(4.3) ผลงานกระดาษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่ 3 เพื่อถ่ายทอดความประทับใจเกี่ยวกับซุ้มประตูยอดมงกุฎในวัดอรุณราชวราราม

(4.4) ผลงานกระดาษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่ 4 เพื่อถ่ายทอดความประทับใจเกี่ยวกับเจดีย์ในวัดอรุณราชวราราม

(4.5) ผลงานกระดาษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่ 5 เพื่อถ่ายทอดความประทับใจเกี่ยวกับพระปรางค์องค์ใหญ่ในวัดอรุณราชวราราม

ทั้งนี้ อาจารย์ผู้สอนได้ถ่ายภาพผลงานของนักศึกษาที่ทำงานตามโจทย์ (สร้างผลงานจากกระดาษเชิงสร้างสรรค์เพื่อถ่ายทอดงานศิลปะที่ประทับใจหลังจากการทัศนศึกษาที่วัดอรุณราชวราราม) เพื่อเป็นหลักฐานที่สะท้อนผลลัพธ์ของวิธีการจูงใจ ดังภาพประกอบที่ 3 – 7

ภาพประกอบ 3 ผลงานกระดาษแข็งสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่ 1 เพื่อถ่ายทอดความประทับใจเกี่ยวกับพระปรางค์องค์เล็กในวัดอรุณราชวราราม

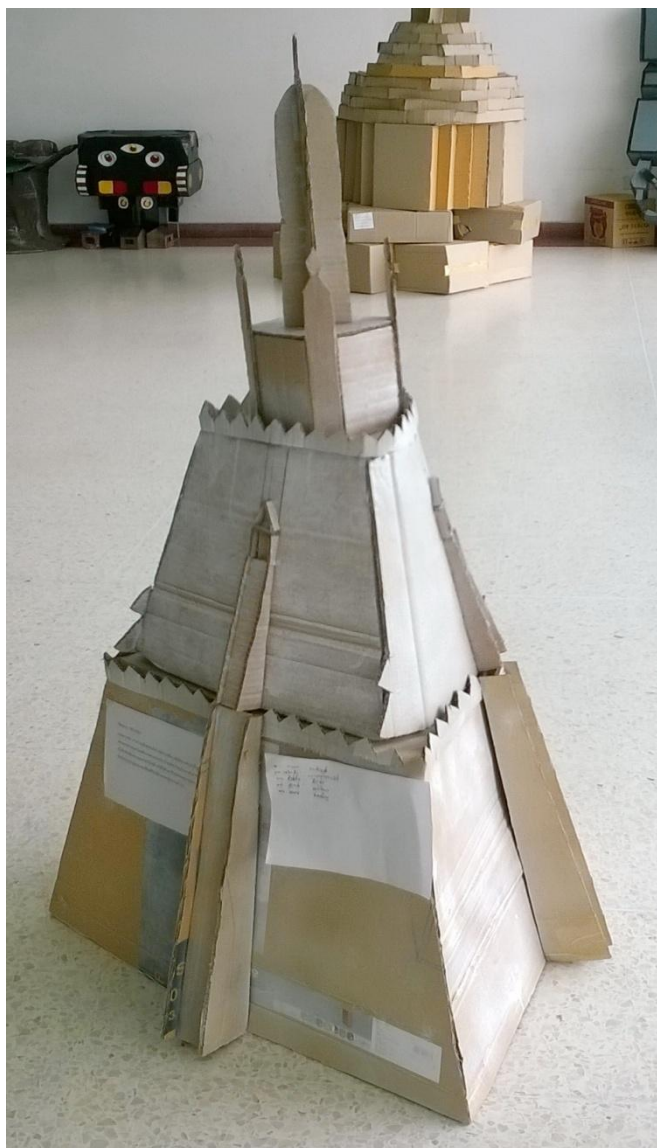
ภาพประกอบ 4 ผลงานกระดาษแข็งสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่ 2 เพื่อถ่ายทอดความประทับใจเกี่ยวกับยักษ์วัดอรุณราชวราราม (ยักษ์วัดแจ้ง)

ภาพประกอบ 5 ผลงานกระดาษแข็งสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่ 3 เพื่อถ่ายทอดความประทับใจ
เกี่ยวกับซุ้มประตูยอดมงกุฎในวัดอรุณราชวราราม

ภาพประกอบ 6 ผลงานกระดาษแข็งสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่ 4 เพื่อถ่ายทอดความประทับใจ
เกี่ยวกับเจดีย์ในวัดอรุณราชวราราม

ภาพประกอบ 7 ผลงานกระดาษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาหมู่ที่ 5 เพื่อถ่ายทอดความประทับใจเกี่ยวกับพระปราสาทองค์ใหญ่ในวัดอรุณราชวราราม

กล่าวโดยสรุป คือ ผลลัพธ์การใช้วิธีการจูงใจที่ดำเนินการโดยผู้วิจัย ดังปรากฏในข้อ 2.3.1-2.3.3 ข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (วิธีการจูงใจที่พัฒนาโดยผู้วิจัย) และตัวแปรตาม (พฤติกรรมการส่งงานของนักศึกษา) ที่สรุปได้ว่า วิธีการจูงใจด้วยการใช้ **สิ่งจูงใจจากปัจจัยเสริมแรงด้านลบ** และ **สิ่งจูงใจจากผลตอบแทน** ที่พัฒนาโดยผู้วิจัยนั้น ทำให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมการส่งงานตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัย เรื่อง การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาสาขาวิชาดิจิทัลอาร์ตส์ คณะดิจิทัลมีเดีย ในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลดังที่นำเสนอไว้ในบทที่ 4 แล้วนั้น ในบทที่ 5 นี้ ผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการศึกษา การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา

1.1 ข้อมูลภูมิหลัง ลักษณะการดำรงชีวิต ทักษะคติ และสาเหตุของพฤติกรรมไม่ส่งงานของนักศึกษาในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION)

1.1.1 ข้อมูลภูมิหลัง และลักษณะการดำรงชีวิตของนักศึกษากลุ่มที่ไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด

นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย 2 จาก 5 คน มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี สุขสบาย มีเงินใช้จ่ายสำหรับการดำรงชีวิตและการเรียนอย่างเพียงพอ ส่วนนักศึกษา 1 คน จาก 5 คน มีสภาพความเป็นอยู่ในฐานะปานกลาง และนักศึกษาอีก 2 คน จาก 5 คน มีสภาพความเป็นอยู่ที่ขัดสน ต้องช่วยผู้ปกครองทำงานควบคู่กับการเรียน จึงเป็นข้อจำกัดของการเรียนและการทำงานส่งอาจารย์

นักศึกษา 4 ใน 5 คน มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันเกี่ยวกับวิธีการสอนของอาจารย์ที่มีความน่าสนใจเนื่องจากการยกตัวอย่างประกอบด้วยภาพที่สวยงาม และหยิบยกกรณีศึกษาที่ทันสมัย แปลกใหม่ ส่วนวิธีการมอบหมายงานนั้น บางครั้งผู้เรียนไม่เข้าใจคำสั่งของอาจารย์เนื่องจากอาจารย์อธิบายงานอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ นักศึกษา 2 จาก 5 คน ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า งานที่อาจารย์มอบหมาย บางครั้งไม่สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจส่วนตัวของนักศึกษาบางคน

1.1.2 ทักษะคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด

นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย 4 คน จาก 5 คน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องการส่งงานที่อาจารย์มอบหมาย โดยมีความเห็นว่า งานที่อาจารย์มอบหมายให้ทำและให้ส่งตามเวลานั้น มีประโยชน์ต่อการเรียน ต่อผลการเรียน และต่อการทำงานในอนาคต อย่างไรก็ตาม นักศึกษา 1 คน จาก 5 คน ระบุว่า งานที่อาจารย์มอบหมายนั้น จะเกิดประโยชน์มากขึ้นหากเป็นงานที่ตรงตามความถนัดของนักศึกษา ซึ่งงานที่ตรงตามความถนัดของนักศึกษานั้น จะทำให้นักศึกษามีความสนใจมากขึ้นในการทำงานเพื่อส่งอาจารย์

1.1.3 สาเหตุที่ทำให้ นักศึกษากลุ่มเป้าหมายไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด สาเหตุที่ทำให้ นักศึกษากลุ่มเป้าหมายไม่ส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด สรุปได้ดังนี้คือ

- 1) ต้องเรียนหลายวิชาและต้องทำงานที่อาจารย์มอบหมายในหลายวิชาซึ่งต้องส่งงานในเวลาใกล้เคียงกัน
- 2) นักศึกษาไม่เข้าใจในคำสั่งงานของอาจารย์ในรายวิชา
- 3) ต้องช่วยเหลืองานผู้ปกครองจนไม่มีเวลาทำงานส่งอาจารย์
- 4) งานที่อาจารย์มอบหมายไม่น่าสนใจ

จากสาเหตุ 4 ข้อ ของการไม่ส่งงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย ดังที่สรุปไว้ในข้อ 1.1.3 ข้างต้น ผู้วิจัยได้พิจารณาสาเหตุทั้ง 4 ข้อ และเลือกสาเหตุข้อที่สามารถแก้ปัญหาด้วยวิธีการจูงใจตามขอบเขตหน้าที่ของอาจารย์ประจำวิชาและตามความเป็นไปได้ในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกสาเหตุข้อ 2 (นักศึกษาไม่เข้าใจในคำสั่งงานของอาจารย์ในรายวิชา) และสาเหตุข้อ 4 (งานที่อาจารย์มอบหมายไม่น่าสนใจ) มาให้เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งในการกำหนดวิธีการจูงใจให้นักศึกษาส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด

1.2 แนวทางการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย : ผลลัพธ์จากการจูงใจเพื่อแก้ปัญหาให้นักศึกษาไม่ส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด

จากการเลือกสาเหตุ 2 ข้อ (นักศึกษาไม่เข้าใจในคำสั่งงานของอาจารย์ในรายวิชา และงานที่อาจารย์มอบหมายไม่น่าสนใจ) ให้เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งในการกำหนดวิธีการจูงใจ (ใช้สิ่งจูงใจจากปัจจัยเสริมแรงด้านลบ และสิ่งจูงใจจากผลตอบแทน) รวมทั้งอาจารย์ผู้สอนกำหนดโจทย์คำสั่งงาน (ให้นักศึกษาสร้างผลงานจากกระดาษแข็งสร้างสรรค์เพื่อถ่ายทอดงานศิลปะที่ประทับใจหลังจากการทัศนศึกษาที่วัดอรุณราชวราราม) นั้น ผลสรุปของใช้วิธีการจูงใจให้นักศึกษาส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) สรุปได้ดังนี้คือ

1.2.1 นักศึกษากลุ่มเป้าหมายมีความเข้าใจในคำสั่งมอบหมายงานจากอาจารย์ผู้สอนมากขึ้น โดยพิจารณาจากการส่งงานให้กลุ่มเพื่อนที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่ตามที่กลุ่มกำหนดก่อนจะประกอบเป็นชิ้นงานของกลุ่มซึ่งเป็นไปตามโจทย์ที่อาจารย์กำหนดอย่างครบถ้วน

1.2.2 นักศึกษากลุ่มเป้าหมายแสดงพฤติกรรมยอมรับในแนวทางการมอบหมายงานของอาจารย์ โดยยินยอมให้ความร่วมมือช่วยเหลืองานของกลุ่มภายใต้การควบคุมของกลุ่ม ซึ่งการควบคุมของกลุ่มดังกล่าวทำให้

นักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายแสดงเจตนาและมีพฤติกรรมในการทำงานส่งอาจารย์ในรูปแบบและในเวลาที่อาจารย์กำหนด

1.2.3 นักศึกษากลุ่มเป้าหมายมีการส่งงานให้กลุ่มเพื่อนที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่ตามที่กลุ่มกำหนดก่อนจะประกอบเป็นชิ้นงานของกลุ่มและส่งให้อาจารย์ตรงตามเวลา โดยผลงานที่ส่งอาจารย์เป็นไปตามมีจทย์คำสั่งงาน ของอาจารย์ผู้สอน

1.2.4 ผลงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายที่มีส่วนช่วยกลุ่มเพื่อนทำงานจนสำเร็จและส่งอาจารย์ตามที่อาจารย์กำหนด มีดังนี้

1) ผลงานกระดาษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่ 1 เพื่อถ่ายทอดความประทับใจเกี่ยวกับ พระปราสาทองค์เล็กในวัดอรุณราชวราราม

2) ผลงานกระดาษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่ 2 เพื่อถ่ายทอดความประทับใจเกี่ยวกับ ยักษ์วัดอรุณราชวราราม (ยักษ์วัดแจ้ง)

3) ผลงานกระดาษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่ 3 เพื่อถ่ายทอดความประทับใจเกี่ยวกับ ชุ่มประตูดมขมกู่ในวัดอรุณราชวราราม

4) ผลงานกระดาษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่ 4 เพื่อถ่ายทอดความประทับใจเกี่ยวกับ เจดีย์ในวัดอรุณราชวราราม

5) ผลงานกระดาษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่ 5 เพื่อถ่ายทอดความประทับใจเกี่ยวกับ พระปราสาทองค์ใหญ่ในวัดอรุณราชวราราม

กล่าวโดยสรุป คือ ผลลัพธ์การใช้วิธีการจูงใจที่ดำเนินการโดยผู้วิจัย ดังปรากฏในข้อ 2.3.1-2.3.3 ข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (วิธีการจูงใจที่พัฒนาโดยผู้วิจัย) และตัวแปรตาม (พฤติกรรมกรรมการส่งงานของนักศึกษา) ที่สรุปได้ว่า วิธีการจูงใจด้วยการใช้ **สิ่งจูงใจจากปัจจัยเสริมแรงด้านลบ** และ **สิ่งจูงใจจากผลตอบแทน** ที่พัฒนาโดยผู้วิจัยนั้น ทำให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมการส่งงานตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. การอภิปรายผล

2.1 ผลการวิจัยครั้งนี้ ที่พบว่า สาเหตุอันดับแรกที่นักศึกษากลุ่มเป้าหมายไม่ส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) คือ ต้องเรียนหลายวิชาและต้องทำงานที่อาจารย์มอบหมายในหลายวิชา ซึ่งต้องส่งงานในเวลาใกล้เคียงกัน ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยของปรารณา

เขาวนัสมุฏฐกุล (2556 : 65-67) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร

วิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยเทคนิคตรัง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการไม่ส่งงานของ นักศึกษาลำดับที่ 1 คือ ติดงานในรายวิชาอื่น ๆ

2.2 สิ่งจูงใจที่ผู้วิจัยนำมาใช้แก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาสาขาวิชาดิจิทัลอาร์ต คณะดิจิทัล มีเดีย ในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ซึ่งประกอบด้วย 1) การควบคุมของกลุ่มเพื่อน เพื่อกระตุ้นนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายให้ช่วยทำงานกลุ่มตามที่อาจารย์มอบหมาย และ 2) ผลตอบแทน 3 ส่วน อันประกอบด้วย คะแนนจิตพิสัยอย่างน้อย 6 จาก 10 คะแนน คะแนนการปฏิบัติงาน อย่างน้อย 13 จาก 20 คะแนน และหลักประกันผลการเรียนอย่างน้อยเกรด C+ หากทำตามทุกเงื่อนไข นั้น เมื่อนำมาพิจารณา เทียบเคียงกับทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) ของ B.F. Skinner จะพบว่า สิ่งจูงใจในการวิจัย ครั้งนี้ สอดคล้องกับทฤษฎีดังกล่าว โดย “การควบคุมของกลุ่มเพื่อนเพื่อกระตุ้นนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายให้ช่วย ทำงานกลุ่มตามที่อาจารย์มอบหมาย” สอดคล้องกับคำจำกัดความของคำว่าปัจจัยเสริมแรงด้านลบ (Negative reinforces) ส่วนผลตอบแทน 3 ส่วนในการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับคำจำกัดความของคำว่าปัจจัยเสริมแรงด้าน บวก (Positive reinforces) ตามแนวคิดของ B.F. Skinner

2.3 จากผลลัพธ์ของการใช้ “การควบคุมของกลุ่มเพื่อนเพื่อกระตุ้นนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายให้ช่วย ทำงานกลุ่มตามที่อาจารย์มอบหมาย ” ซึ่งนับว่าเป็นปัจจัยเสริมแรงด้านลบตามแนวคิดของ B.F. Skinner นั้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กาวิน คอสกราฟ (Gavin Cosgrave. 2015 : 25) ผู้ช่วยจิตแพทย์และที่ปรึกษาด้าน การวิจัยของหน่วยงานด้านการอาชีวศึกษาแห่งภาคตะวันออกของประเทศไอร์แลนด์ (the Eastern Vocational Enterprises (EVE), Ireland) ที่ให้ความเห็นว่า การปรับพฤติกรรมและการจูงใจเยาวชนให้เปลี่ยนพฤติกรรมสู่การ กระทำที่พึงประสงค์นั้น ไม่ใช่ต้องใช้เพียงปัจจัยเสริมแรงทางบวก (Positive reinforcement) เท่านั้น ทั้งนี้ เรา สามารถปัจจัยเสริมแรงทางลบ (Negative reinforcement) มาใช้เป็นสิ่งจูงใจให้เกิดการแก้ปัญหา เกิดการ ฝ่าฝืนจากภาวะที่ไม่พึงประสงค์ได้ ดังเช่นผลการทดลองของคอสกราฟ (Gavin Cosgrave) กรณีของเด็กใน งานวิจัยของตนเอง ชื่อจอห์น (นามสมมติ) ที่เคยวิตกกังวลเรื่องความร้อนของภาชนะอุ่นอาหารที่อาจทำให้ตนเอง มือพอง แต่เมื่อจอห์นได้พยายามฝึกฝนการอุ่นอาหารเองด้วยไมโครเวฟโดยสวมถุงมือผ้า จึงค้นพบว่า การใช้ความ พยายามดังกล่าวทำให้ตนเองได้รับประทานอาหารอร่อยพร้อมมีความปลอดภัยไม่ได้รับความเจ็บปวดจากความ ร้อนของภาชนะอีกแล้ว โดยเงื่อนไขของคอสกราฟ (Gavin Cosgrave) ถือว่าเป็นการนำปัจจัยเสริมแรงทางลบ (Negative reinforcement) มาเป็น “สิ่งจูงใจ เพื่อให้จอห์นได้รับประทานอาหารอร่อยตามที่ปรารถนาควบคู่กับ ความสามารถในการผ่านพ้นสภาพการวิตกกังวลเรื่องมือพองจากความร้อนได้ในเวลาเดียวกัน

2.4 จากผลสรุปการวิจัยครั้งนี้ ที่ระบุว่า วิธีการจูงใจด้วยการใช้ **สิ่งจูงใจจากปัจจัยเสริมแรงด้านลบ** และ **สิ่งจูงใจจากผลตอบแทน** ที่พัฒนาโดยผู้วิจัยนั้น ทำให้นักศึกษาศาสาวิชาดิจิทัลอาร์ต คณะดิจิทัลมีเดีย เกิดพฤติกรรมในการส่งงานรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย นั้น แสดงให้เห็นว่า การจูงใจให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมการส่งงานตามที่อาจารย์มอบหมายนั้น ไม่จำเป็นต้องใช้ปัจจัยเสริมแรงด้านบวก (Positive reinforces) เช่น รางวัล หรือการเพิ่มคะแนน เพียงอย่างเดียว แต่การจูงใจให้นักศึกษานั้น ยังสามารถใช้ปัจจัยเสริมแรงทางลบ (Negative reinforcement) มาใช้เป็นสิ่งจูงใจให้นักศึกษาพยายามขวนขวายเพื่อให้หลุดพ้นจากคำตำหนิของเพื่อนในกลุ่มและมุ่งทำงานส่งอาจารย์ได้ในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับแนวคิดของ กาวิน คอสกราฟ (Gavin Cosgrave. 2015 : 25) ที่ระบุว่า การปรับพฤติกรรมและการจูงใจยาวชนให้เปลี่ยนพฤติกรรมสู่การกระทำที่พึงประสงค์นั้น ไม่ใช่ต้องใช้เพียงปัจจัยเสริมแรงทางบวก (Positive reinforcement) เท่านั้น ทั้งนี้ เราสามารถนำปัจจัยเสริมแรงทางลบ (Negative reinforcement) มาใช้เป็นสิ่งจูงใจให้เกิดการแก้ปัญหา เกิดการฝ่าฝืนจากภาวะที่ไม่พึงประสงค์ได้

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

3.1.1 ข้อเสนอแนะด้านการปรับปรุงตัวชี้วัด

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ที่พบว่า สาเหตุอันดับแรกที่นักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายไม่ส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) คือ ต้องเรียนหลายวิชาและต้องทำงานที่อาจารย์มอบหมายในหลายวิชาซึ่งต้องส่งงานในเวลาใกล้เคียงกันนั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดตัวชี้วัดด้านผลสำเร็จทางการศึกษา และด้านการประเมินคะแนนในรายวิชาต่างๆ นั้น ควรร่วมกันพิจารณาปรับตัวชี้วัดเหล่านั้นให้เหมาะสมสอดคล้องกันระหว่างจำนวนรายวิชาที่นักศึกษาต้องเรียน ปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาในแต่ละวิชา ระยะเวลาในการเรียนการสอน เกณฑ์การผลการเรียนของนักศึกษา ทั้งนี้ เพื่อให้ตัวชี้วัดดังกล่าว ส่งเสริมให้นักศึกษา สามารถเรียนวิชาในเชิงทฤษฎีในเวลาที่เหมาะสมและสร้างสรรค์งานในเชิงปฏิบัติ เพื่อส่งงานให้อาจารย์ได้ตามเวลา รวมทั้งมีผลการเรียนที่ดีตามเป้าหมายในเวลาเดียวกัน

3.1.2 ข้อเสนอแนะด้านการช่วยเหลือนักศึกษา

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ที่พบว่า สาเหตุอีกข้อหนึ่งที่ทำให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายไม่ส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) คือ ต้องช่วยเหลืองานผู้ปกครองจนไม่มีเวลาทำงานส่งอาจารย์นั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า หน่วยงานระดับนโยบายของมหาวิทยาลัย ควรส่งเสริมให้มีการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างฐานข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาที่ต้องการความช่วยเหลือด้านการเงิน การประกอบอาชีพระหว่างเรียน และการ

สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ทางการเรียน ทั้งนี้ เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีบทบาทในการสร้างเยาวชนที่รักการเรียนให้ก้าวสู่การเป็นบัณฑิตตามที่คาดหวัง และสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสำหรับสังคมไทยได้ต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรสนับสนุนให้บุคลากรทำงานวิจัยเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาในคณะต่างๆ ให้ครบถ้วน รวมทั้งนักศึกษาสาขาวิชาดิจิทัลอาร์ตส์ คณะดิจิทัลมีเดีย ในรายวิชาอื่นๆ นอกเหนือจากรายวิชา รายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ทั้งนี้เนื่องจากตามปรากฏการณ์จริงในการสอน พบว่า มีนักศึกษาที่มีฝีมือในการสร้างสรรค์ผลงานดิจิทัลอาร์ตจำนวนมากไม่น้อย แต่นักศึกษาเหล่านั้น ไม่ส่งงานตามที่อาจารย์มอบหมายอยู่บ่อยครั้ง จึงเป็นเรื่องที่น่าเสียดายที่ผู้เกี่ยวข้องไม่มีโอกาสส่งเสริมและแก้ปัญหาของนักศึกษาที่มีฝีมือ กลุ่มดังกล่าวได้มากเท่าที่ควร

3.2.2 ควรสนับสนุนให้บุคลากรทำงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการพัฒนาพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของนักศึกษาในด้านต่างๆ อย่างครบมิติ ไม่เน้นเฉพาะด้านพฤติกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาเท่านั้น ตัวอย่างหัวข้อวิจัยที่ควรส่งเสริม เช่น การพัฒนาสุขภาพจิต สุขภาพกาย และพุทธิปัญญาเพื่อการเป็นนักศึกษาคุณภาพ การพัฒนาบุคลิกภาพและสมรรถนะการทำงานของนักศึกษา เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้มหาวิทยาลัยได้มีบทบาทในการใช้ประโยชน์จากการวิจัยเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ. 2547. **รายงานการสำรวจพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กและเยาวชน ปี พ.ศ. 2547.** กรุงเทพฯ: กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ. 2556. **รายงานปัญหาการเรียนการสอนของไทย.** กรุงเทพฯ: กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2542. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.** กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2545. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2545.** กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- จิราภา เต็งไตรรัตน์. 2543. **จิตวิทยาทั่วไป.** ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นียบพรรณ วรณศิริ. 2540. **มานุษยวิทยาสังคมและวัฒนธรรม.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปรารธนา เขาวนเสฏฐกุล. 2556. “การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยเทคนิคตรัง.” งานวิจัยในชั้นเรียน แผนกวิชาการ เลขานุการ วิทยาลัยเทคนิคตรัง สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- มาลิวรรณ บุญพลอย. 2556. “การพัฒนาพฤติกรรมส่งแบบฝึกหัดของนักศึกษาในรายวิชา CSE399 ปฏิบัติการการเขียนชุดคำสั่ง.” งานวิจัยในชั้นเรียน มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ทัศนีย์ กิติวินิต. 2540. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบในการทำงานของพนักงาน.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พวงทอง ป้องภัย. 2540. **พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น.** ปัตตานี : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- วิชญ์ เครื่องงาม . 2558. “ปัญหาการศึกษาไทย” , **จันทร์สนุกศุกร์สนาน _วิชญ์_เครื่องงาม.** (ฐานข้อมูลออนไลน์) สืบค้นเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2558 จาก <http://www.dailynews.co.th/article/211489>.
- วินัย เพชรช่วย. 2552. **การจูงใจในการทำงาน.** สืบค้นเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2558. จาก <http://www.geocities.com/vinaip/knowledge/wmotive01.htm>.
- เวส. วี. ดับบลิว. 1997. "The importance of human needs during peacetime, retrospective peacetime, and the Persian Gulf War". **International Journal of Stress Management.** 4 (1): 47. อ้างถึงใน สกนธ์ ภู่งามดี. 2545. **จิตวิทยากับการออกแบบ.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วาดศิลป์.
- สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. 2557. **รายงานปัญหาการศึกษาไทย (สวนดุสิตโพล).** กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา [ส.ก.อ.] . 2556. **สถาบันอุดมศึกษาในสังกัด** . (ฐานข้อมูลออนไลน์) สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2558. จาก <http://www.mua.go.th/university.html>
- สุธี สุกิจธรรมภาน. 2552. “การศึกษาพฤติกรรมการณ์ไม่ส่งงานหรือการบ้านของนักศึกษา ระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 2 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย. ” งานวิจัยในชั้นเรียน แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย..
- สุวิมล ตีรภานันท์. 2543. **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อิสริยา วุฒิจันทร์. 2556. “การแก้ปัญหาให้นักศึกษาไม่ส่งงานตามกำหนดสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง CD101 โรงเรียนพณิชยการเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ. ” งานวิจัยในชั้นเรียน สาขาวิชาทักษะพื้นฐาน คณะบริหารธุรกิจ โรงเรียนพณิชยการเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ.
- Bulping. 2015. Homework. Retrieved February 5, 2015, from www.bigchalk.com.
- Cooper. 2015. **Homework Time To Turn It In**. Retrieved February 5, 2015, from www.bigchalk.com.
- Cosgrave, Gavin. 2015. **Who's Behind Educate Autism?** . Retrieved February 5, 2015, from <http://www.educateautism.com/about-us.html>.
- Domjan, M. 1996. **The Principles of Learning and Behavior**. Belmont. California: Thomson Wadsworth.
- Elliot, Andrew J; Covington, Martin. "Approach and Avoidance Motivation". Educational Psychology Review 13 (2001): 2.
- Loudon, David and Bitta, Albert. 1988. **Consumer Behavior : Concepts and Applications**. 3 rd. ed. New York: McGraw Hill.
- Schiffman, Leon G. and Kanuk Leslie Lazar . 1991. **Consumer Behavior**. 4 th. ed. New Jersey : Englewood Cliffs.
- Skinner, B. F. 1972. **Beyond freedom and dignity**. New York: Vintage Books. อ้างถึงใน จิราภา เต็งไตรรัตน์. 2543. **จิตวิทยาทั่วไป**. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Spector, P.E. 2008. **Industrial and Organizational Behavior (5th ed.)**. Wiley: Hoboken, NJ.
- Sullivan and Sequeira. 1996. **Homework Tips for Teacher**. Retrieved February 4, 2015, from www.bigchalk.com.
- Walter B. Kolesnik. 1978. **Motivation : understanding and influencing human behavior**. Boston : Allyn and Bacon.
- Woolfolk A. 1995. **Educational Psychology**, 6th edition. USA: Allyn and Bacon.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบบันทึกผลการสัมภาษณ์

ประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาไม่ส่งงานตามที่อาจารย์มอบหมาย
ภายใต้โครงการวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ศาสตร์
คณะดุริยางค์ศิลป์ ในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION)

ศึกษาข้อมูลโดย รองศาสตราจารย์ ดร.สภณธ์ ภู่งามดี
อาจารย์ประจำสาขาวิชาดุริยางค์ศาสตร์ คณะดุริยางค์ศิลป์

1. ข้อมูลภาพรวม

เป็นนักศึกษาชั้นปี.....อายุ.....สาขา.....
คณะ.....

2. ข้อมูลลักษณะการดำรงชีวิต ทักษะ และสาเหตุของพฤติกรรมไม่ส่งงานของนักศึกษาในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ของสาขาวิชาดุริยางค์ศาสตร์ คณะดุริยางค์ศิลป์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

2.1 หน้าที่หลักของนักศึกษา ณ เวลาปัจจุบัน

ตัวอย่างคำตอบเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจของผู้ถูกสัมภาษณ์

- เรียนหนังสืออย่างเดียว เรียนหนังสือและต้องทำงานหารายได้เลี้ยงตนเองในเวลาเดียวกัน
 เรียนหนังสือและต้องช่วยผู้ปกครองทำงานในเวลาเดียวกัน

บันทึกผลการสัมภาษณ์.....

2.2 สภาพความเป็นอยู่และรายได้สำหรับการดำรงชีวิตและการเรียน

ตัวอย่างคำตอบเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจของผู้ถูกสัมภาษณ์

- สภาพความเป็นอยู่สุขสบายมีเงินใช้จ่ายในการดำรงชีวิตและการเรียนอย่างเพียงพอ
 สภาพความเป็นอยู่ค่อนข้างขัดสนเป็นข้อจำกัดในการดำรงชีวิตและการเรียน

บันทึกผลการสัมภาษณ์.....

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกทำชิ้นงานและส่งงานตามที่อาจารย์มอบหมายในเวลาที่กำหนด

ตัวอย่างคำตอบเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจของผู้ถูกสัมภาษณ์

- การฝึกทำชิ้นงานและส่งงานตามที่อาจารย์มอบหมายมีประโยชน์มากต่อการเรียน ผลการเรียน
และการทำงานในอนาคต

- การฝึกทำชิ้นงานและส่งงานตามที่อาจารย์มอบหมายไม่มีประโยชน์ต่อการเรียน และไม่เกี่ยวข้อง
กับการทำงานในอนาคต

บันทึกผลการสัมภาษณ์.....

2.4 ใครคือบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิต การเรียน การทำงาน และปฏิบัติตัวของท่าน

ตัวอย่างคำตอบเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจของผู้ถูกสัมภาษณ์

- ผู้ปกครองที่เลี้ยงดูและส่งเสริมให้เป็นค่าเล่าเรียน
- กลุ่มเพื่อนสนิท
- นักแสดง นักร้อง
- คนอื่นๆ ในสังคมที่มีชื่อเสียงโด่งดัง เช่น บิลเกตต์

บันทึกผลการสัมภาษณ์.....

2.5 ใครคือบุคคลที่บั่นทอนกำลังใจของท่านในการใช้ชีวิต การเรียน การทำงาน และปฏิบัติตัวของท่าน

ตัวอย่างคำตอบเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจของผู้ถูกสัมภาษณ์

- ผู้ปกครองที่เลี้ยงดูและส่งเสริมให้เป็นค่าเล่าเรียน
- กลุ่มเพื่อนสนิท
- นักแสดง นักร้อง
- คนอื่นๆ ในสังคมที่มีชื่อเสียงโด่งดัง เช่น บิลเกตต์

บันทึกผลการสัมภาษณ์.....

3. ในชีวิตจริงของนักศึกษา นักศึกษาคิดว่าข้อใดต่อไปนี้ เป็นสาเหตุอันดับแรกที่ทำให้นักศึกษา **ไม่ส่งงาน**ตามที่อาจารย์มอบหมาย และข้อใดเป็นสาเหตุอันดับสอง สาม สี่ ลดหลั่นต่อไป โดยใส่หมายเลขแสดงลำดับความสำคัญของสาเหตุ (หมายเลข- 1 หมายถึง สาเหตุอันดับแรก ไล่ลำดับไปจนถึงหมายเลข 13 หมายถึง สาเหตุอันดับสุดท้าย)

ข้อที่	ใส่หมายเลขแสดงลำดับความสำคัญ
งานในแต่ละครั้งมีมากเกินไป	
อาจารย์อธิบายเร็วเกินไป	
งานในแต่ละครั้งยากและทำไม่ได้	
ไม่มีอุปกรณ์ในการทำงานส่ง	
ไม่เข้าใจคำสั่งของอาจารย์	
งานที่อาจารย์มอบหมายไม่น่าสนใจ	
ไม่มีทุนทรัพย์ในการทำงานส่งอาจารย์	
นักศึกษามักลืมสิ่งที่อาจารย์มอบหมายจึงไม่ได้ทำงานส่งอาจารย์	
ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา	
ต้องช่วยเหลืองานผู้ปกครองจนไม่มีเวลาทำงานส่งอาจารย์	

เวลาน้อยเนื่องจากต้องเรียนและทำงานของหลายวิชา	
เวลาน้อยเนื่องจากต้องทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัยบ่อยครั้ง	
ต้องเตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น	
อื่นๆ เขียนระบุเพิ่มเติม.....	

บันทึกผลการสัมภาษณ์.....

4. นักศึกษามีข้อเสนอแนะต่ออาจารย์อย่างไรในการส่งเสริมให้นักศึกษามีแรงบันดาลใจในการส่งงานตามวัน-เวลา และตามจำนวนของงาน ตามที่อาจารย์มอบหมาย

บันทึกผลการสัมภาษณ์.....

***** ขอขอบคุณในความร่วมมือ *****

ภาคผนวก ข.

แบบบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรม

เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลลัพธ์จากวิธีการจูงใจ

ภายใต้โครงการวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์

คณะศิลปกรรมศึกษา ในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION)

ศึกษาข้อมูลโดย รองศาสตราจารย์ ดร.สกันธ์ ภู่งามดี

อาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปศาสตร์ คณะศิลปกรรมศึกษา

1. ข้อมูลภาพรวม
 เป็นนักศึกษาชั้นปี.....อายุ.....สาขา.....
 คณะ.....
 สถานที่สังเกตการณ์.....
2. ผลการใช้ “การควบคุมของกลุ่มเพื่อนเพื่อกดดันนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายให้ช่วยทำงานกลุ่มตามที่อาจารย์มอบหมาย” เป็นสิ่งจูงใจ
 - 2.1 ความเปลี่ยนแปลงด้านความเข้าใจในคำสั่งมอบหมายงานจากอาจารย์ผู้สอน
บันทึกผลการสังเกตการณ์.....

 - 2.2 ความเปลี่ยนแปลงด้านการยอมรับคำสั่งมอบหมายงานจากอาจารย์ผู้สอน
บันทึกผลการสังเกตการณ์.....

 - 2.3 ความเปลี่ยนแปลงด้านความตรงต่อเวลาของนักศึกษาในการส่งงานตามที่อาจารย์กำหนด
บันทึกผลการสังเกตการณ์.....

3. ผลการใช้ “ข้อเสนอผลตอบแทน 3 ส่วน : คะแนนจิตพิสัยอย่างน้อย 6 จาก 10 คะแนน คะแนนการปฏิบัติงาน อย่างน้อย 13 จาก 20 คะแนน และหลักประกันผลการเรียนอย่างน้อยเกรด C+ หากทำตามทุกเงื่อนไข ” เป็นสิ่งจูงใจ
บันทึกผลการสังเกตการณ์.....

4. สรุปผลลัพธ์จากการจูงใจเพื่อแก้ปัญหาการไม่ส่งงานในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION)
บันทึกผลการสังเกตการณ์.....

ภาคผนวก ค.

แบบบันทึกการส่งงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย (Assignment Check-List)

เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงด้านความตรงต่อเวลาในการส่งงานของนักศึกษา

ภายใต้โครงการวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์

คณะศิลปกรรมศึกษา ในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION)

ศึกษาข้อมูลโดย รองศาสตราจารย์ ดร.สกันธ์ ภู่งามดี

อาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปศาสตร์ คณะศิลปกรรมศึกษา

1. นักศึกษาชั้นปี.....อายุ.....สาขา.....คณะ.....
2. โจทย์คำสั่งงาน : ให้นักศึกษาสร้างผลงานกระดาษแข็งสร้างสรรค์เพื่อถ่ายทอดงานศิลปะที่ประทับใจหลังจาก การทัศนศึกษาที่วัดอรุณราชวราราม (มอบหมายงานวันที่ 7 เมษายน 2558 กำหนดให้ส่งผลงานภายใน ระหว่างวันที่ 28 - 30 เมษายน 2558)

โจทย์คำสั่งงาน	นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย ที่เป็นสมาชิกกลุ่ม	วันที่ส่งงาน วัน/เดือน/ปี	ผลการส่งงานเทียบกับ ข้อกำหนดของอาจารย์
นักศึกษากลุ่มที่ 1 ผลงานกระดาษ แข็งสร้างสรรค์ เพื่อถ่ายทอดความ ประทับใจเกี่ยวกับพระปรางค์องค์ เล็กในวัดอรุณราชวราราม	นักศึกษาคนที่ 1 (นามสมมติ)	29/04/58	☒ ส่งงานตรงตามเวลา ☐ ส่งงานไม่ตรงตามเวลา
นักศึกษากลุ่มที่ 2 ผลงานกระดาษ แข็งสร้างสรรค์เพื่อถ่ายทอดความ ประทับใจเกี่ยวกับยักษ์วัดอรุณ ราชวราราม (ยักษ์วัดแจ้ง)	นักศึกษาคนที่ 2 (นามสมมติ)	30/04/58	☒ ส่งงานตรงตามเวลา ☐ ส่งงานไม่ตรงตามเวลา
นักศึกษากลุ่มที่ 3 ผลงานกระดาษ แข็งสร้างสรรค์เพื่อถ่ายทอดความ ประทับใจเกี่ยวกับซุ้มประตูยอด มงกุฎในวัดอรุณราชวราราม	นักศึกษาคนที่ 3 (นามสมมติ)	28/04/58	☒ ส่งงานตรงตามเวลา ☐ ส่งงานไม่ตรงตามเวลา
นักศึกษากลุ่มที่ 4 ผลงานกระดาษ แข็งสร้างสรรค์ของนักศึกษา เพื่อ ถ่ายทอดความประทับใจเกี่ยวกับ เจดีย์ในวัดอรุณราชวราราม	นักศึกษาคนที่ 4 (นามสมมติ)	29/04/58	☒ ส่งงานตรงตามเวลา ☐ ส่งงานไม่ตรงตามเวลา
นักศึกษากลุ่มที่ 5 ผลงานกระดาษ แข็งสร้างสรรค์ เพื่อถ่ายทอดความ ประทับใจเกี่ยวกับพระปรางค์องค์ ใหญ่ในวัดอรุณราชวราราม	นักศึกษาคนที่ 5 (นามสมมติ)	30/04/58	☒ ส่งงานตรงตามเวลา ☐ ส่งงานไม่ตรงตามเวลา

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	รองศาสตราจารย์ ดร. สกนธ์ ภู่งามดี
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	หมู่บ้านวิสต้าวิลล์ เลขที่ 55/274 หมู่ 9 ถนนลำลูกกา คลอง 3 (เลียบบคลอง) ตำบลลาดสวาย อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี 12150 โทร. 02-1931720 มือถือ 085-0998651
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สาขาดิจิทัลอาร์ตส์ คณะดิจิทัลมีเดีย มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ประวัติการศึกษา	<p>พ.ศ. 2527-2530 กศ.บ. เอกศิลปศึกษา จาก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน</p> <p>พ.ศ. 2540-2542 ศป.ม. สาขาทัศนศิลป์-ศิลปะสมัยใหม่ จาก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ</p> <p>พ.ศ. 2551-2553 ปร.ด. สาขาวัฒนธรรมศาสตร์ จาก สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม</p>

ผลงานด้านการวิจัย

- 2558, “โครงการวิจัยองค์ความรู้ เรื่อง การพัฒนาสื่อเพื่อส่งเสริมบทบาทการเป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนของพิพิธภัณฑ์ล้านของเล่นกรีก ยूनพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”
- 2558, “วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษา สาขาวิชาดิจิทัลอาร์ตส์ คณะดิจิทัลมีเดีย ในรายวิชา DGA 352 ศิลปะนิยม (ART APPRECIATION)” (ปีการศึกษา 2557)
- 2556, “การศึกษางานจิตรกรรมฝาผนังวัดอรุณราชวราราม กรุงเทพมหานคร”
- 2555, “การพัฒนาสื่อเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์และบทบาทของศูนย์การเรียนรู้ชุมชน วัดอรุณราชวราราม กรุงเทพมหานคร”
- 2555, “ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์เพื่อรณรงค์ต่อต้านการดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ในกลุ่มนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร”
- 2551, “การประเมินความสามารถในการสื่อสารของป้ายโฆษณา และป้ายประกาศของกรมการขนส่งทางบก บนทางหลวงแผ่นดินสายหลัก”

- 2550, “การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์เพื่อรณรงค์การต่อต้านยาเสพติดในกลุ่มเยาวชน : กรณีศึกษา กลุ่มเยาวชนในมหาวิทยาลัยเขตภาคตะวันออกของไทย
- 2550, “การศึกษากระบวนการระบายสีในงานจิตรกรรมของกุस्ताฟ คลิมท์ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1862-1918 และ ฟรานซิส เบคอน ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1909-1992”
- 2548, “การศึกษากระบวนการระบายสีในงานภาพประกอบเรื่องของรองศาสตราจารย์เกริก ยุ้นพันธ์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525-2546”